

**DAUGIAŠALĖ KONVENCIJA,
KURIA ĮGYVENDINAMOS SU MOKESČIŲ SUTARTIMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS,
SKIRTOS UŽKIRSTI KELIĄ MOKESČIŲ BAZĖS EROZIJAI IR PELNO PERKĖLIMUI**

Šios Konvencijos Šalys,

pripažindamos, kad vyriausybės praranda didelę dalį pelno mokesčio pajamų dėl tarptautiniu mastu taikomo agresyvaus mokesčių planavimo, dėl kurio pelnas dirbtinai perkeliamas į vietas, kur jam netaikomi mokesčiai arba taikomi mažesni mokesčiai;

prisimindamos, kad mokesčių bazės erozija ir pelno perkėlimas (angl. *base erosion and profit shifting (BEPS)*) (toliau – BEPS) yra aktualus klausimas ne tik išsivysčiusiems, bet ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalims ir besivystančioms šalims;

pripažindamos, jog svarbu užtikrinti, kad pelnas būtų apmokestinamas ten, kur vykdoma esminė tą pelną duodanti ekonominė veikla ir kur sukuriama vertė;

pritardamos pagal EBPO / G20 BEPS projektą (toliau – EBPO / G20 BEPS paketas) parengtam priemonių paketui;

pažymėdamos, kad EBPO / G20 BEPS paketą sudaro su mokesčių sutartimis susijusios priemonės, skirtos klausimams dėl tam tikrų šalių mokesstinės tvarkos neatitikimų schemų išspręsti, taip pat užkirsti kelią piktnaudžiavimui sutartimi, neleisti dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso ir pagerinti ginčų sprendimą;

suprasdamos poreikį užtikrinti greitą, koordinuotą ir nuoseklų su sutartimi susijusių BEPS priemonių įgyvendinimą daugiašaliame kontekste;

pažymėdamos poreikį užtikrinti, kad galiojančios sutartys dėl dvigubo pajamų apmokestinimo išvengimo būtų aiškinamos, kaip tokios, kuriomis panaikinamas dvigubas apmokestinimas atsižvelgiant į mokesčius, kuriems šios sutartys taikomos, ir nesudaroma neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti tuose susitarimuose nustatytais lengvatomis, kurios būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių jurisdikcijai pavaldiems rezidentams);

pripažindamos poreikį sukurti veiksmingą mechanizmą, kad būtų galima sinchroniškai ir veiksmingai įgyvendinti sutartus pokyčius visose galiojančiose sutartyse dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir kad nereikėtų iš naujo dvišaliu pagrindu derėtis dėl kiekvienos tokios sutarties,

susitarė:

I DALIS

TAIKYMO APIMTIS IR SĄVOKŲ AIŠKINIMAS

1 straipsnis

Konvencijos taikymo apimtis

Šia Konvencija modifikuojamos visos sutartys, kurioms taikoma Konvencija, kaip apibrėžta 2 straipsnio 1 dalies a punkte (Sąvokų aiškinimas).

2 straipsnis

Sąvokų aiškinimas

1. Šioje Konvencijoje vartojamos šios apibrėžtys:

a) sąvoka **Sutartis, kuriai taikoma Konvencija**, reiškia sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo pajamų mokesčių srityje (neatsižvelgiant į tai, ar sutartis taip pat taikoma kitiems mokesčiams):

i) kuri galioja dviem ar daugiau:

A) Šalių; ir/arba

B) jurisdikcijų ar teritorijų, kurios yra pirmiau minėtos sutarties šalys ir už kurių tarptautinius ryšius Šalis atsako; ir

ii) dėl kurios tokia Šalis nusiuntė depozitarui pranešimą, įvardydama sutartį ir bet kokius ją keičiančius ar prie jos pridėjusius dokumentus (nurodydama dokumento pavadinimą, šalių pavadinimus, pasirašymo datą ir, jei taikoma pranešimo teikimo momentu, įsigaliojimo datą), kaip sutartį, kuriai, jos pageidavimu, būtų taikoma ši Konvencija;

b) sąvoka **Šalis** reiškia:

i) valstybę, kuriai ši Konvencija galioja vadovaujantis 34 straipsniu (Įsigaliojimas); arba

ii) jurisdikciją, kuri pasirašė šią Konvenciją vadovaujantis 27 straipsnio 1 dalies b ar c punktu (Pasirašymas ir ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas) ir kuriai ši Konvencija galioja vadovaujantis 34 straipsniu (Įsigaliojimas).

c) sąvoka **Susitariančioji Jurisdikcija** reiškia atitinkamos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, šalį.

d) sąvoka **Signatarė** reiškia valstybę ar jurisdikciją, kuri pasirašė šią Konvenciją, tačiau kuriai Konvencija dar neįsigaliojo.

2. Šaliai kuriuo nors metu taikant šią Konvenciją, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal atitinkamą Sutartį, kuriai taikoma Konvencija.

II DALIS

MOKESTINĖS TVARKOS NEATITIKIMAI

3 straipsnis

Skaidrūs subjektai

1. Taikant Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, subjekto ar įstaigos gautos pajamos ar pajamos, gautos per subjektą ar įstaigą, kurie laikomi visiškai ar iš dalies finansiškai skaidriais pagal kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos mokesčių teisę, laikomos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento pajamomis, bet tik tiek, kiek ta Susitariančioji Jurisdikcija mokesčių tikslais laiko minėtas pajamas šios Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento pajamomis.

2. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos, pagal kurias Susitariančioji Jurisdikcija privalo atleisti nuo pajamų mokesčio ar suteikti galimybę atskaityti mokestį ar suteikti kreditą, lygų pajamų mokesčiui nuo tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento gautų pajamų, kurios, vadovaujantis Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatomis, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, netaikomos tiek, kiek tokiomis nuostatomis leidžiama tai kitai Susitariančiajai Jurisdikcijai apmokestinti tik dėl to, kad šios pajamos taip pat yra tos kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento gautos pajamos.

3. Atsižvelgiant į Sutartis, kurioms taikoma Konvencija ir dėl kurių viena ar daugiau Šalių nustatė 11 straipsnio (Mokesčių sutarčių taikymas siekiant apriboti Šalies teisę apmokestinti savo rezidentus) 3 dalies a punkte nurodytą išlygą, 1 dalies pabaigoje pridedamas toks sakiny: „Jokia šios dalies nuostata nelaikoma nuostata, kuria galima daryti poveikį Susitariančiosios Jurisdikcijos teisei apmokestinti šios Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentus“.

4. 1 dalis (kuri gali būti pakeista 3 dalimi) taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų arba kai jų nėra tiek, kiek tomis nuostatomis sprendžiama, ar subjektų arba įstaigų gautos pajamos ar pajamos, gautos per subjektus arba įstaigas, kurie pagal kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos mokesčių teisę laikomi finansiškai skaidriais (taikant bendrą taisyklę arba išsamiai nustatant konkrečius faktų pavyzdžiams ir subjektų ar įstaigų tipams taikomus reikalavimus) turi būti laikomos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento pajamomis.

5. Šalis gali pasilikti teisę:

- a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;
- b) netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje pateikta nuostata;
- c) netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje pateikta nuostata, kuria panaikinama Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, teikiama nauda, kai tai susiję su trečiojoje šalyje įsteigto subjekto ar įstaigos arba per tokį subjektą ar įstaigą gautomis pajamomis;
- d) netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje pateikta nuostata, kurioje išsamiai nustatoma konkrečius faktiniams pavyzdžiams ir subjektų ar įstaigų tipams taikomi reikalavimai;
- e) netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje

pateikta nuostata, kuria panaikinama Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, teikiama nauda, kai tai susiję su trečiojoje šalyje įsteigto subjekto ar įstaigos arba per tokį subjektą ar įstaigą gautomis pajamomis;

f) netaikyti 2 dalies Savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

g) taikyti 1 dalį tik toms savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje pateikta nuostata, kurioje išsamiai nustatoma konkrečioms faktiniams pavyzdžiams ir subjektų ar įstaigų tipams taikomi reikalavimai.

6. Kiekviena Šalis, kuri nenustatė 5 straipsnio a arba b punktuose nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekviename jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 4 dalyje nurodyta nuostata, kuriai netaikoma išlyga pagal 5 straipsnio c–e punktus, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Atsižvelgiant į Šalį, kuri nustatė 5 straipsnio g punkte nurodytą išlygą, pranešimai pagal pirmiau pateiktą dalį teikiami tik dėl tų Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei joms taikoma ta išlyga. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 1 dalies (kuri gali būti pakeista 3 dalimi) nuostatomis tiek, kiek tai nustatyta 4 dalyje. Kitais atvejais 1 dalimi (kuri gali būti pakeista 3 dalimi) Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos pakeičiamos tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalimi (kuri gali būti pakeista 3 dalimi).

4 straipsnis

Dvigubo rezidavimo subjektai

1. Jeigu taikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra daugiau nei vienos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys siekia abipusiu susitarimu nustatyti Susitariančiąją Jurisdikciją, kurios rezidentu turi būti laikomas toks subjektas Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, atsižvelgiant į jo tikrąją valdymo vietą, jo įregistravimo ar įkūrimo vietą ir bet kuriuos kitus susijusius veiksnius. Kai tokio susitarimo nėra, tokiam asmeniui netaikomos jokios Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, nustatytos mokesčių lengvatos ar atleidimas nuo mokesčių, išskyrus kiek ir koku būdu tai gali būti nustatyta Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingų asmenų susitarimu.

2. 1 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (arba tada, kai jų nėra), nustatančių taisykles, kuriomis būtų galima nustatyti, ar subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, turi būti laikomas vienos iš Susitariančiųjų Jurisdikcijų rezidentu tais atvejais, kai kitu atveju tas subjektas būtų laikomas daugiau nei vienos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentu. Tačiau 1 dalis netaikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatomis, kuriomis konkrečiai reglamentuojamas bendrovių, dalyvaujančių dvigubos sąrašinės bendrovės susitarimuose, buveinės klausimas.

3. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

b) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jomis jau reglamentuojami atvejai, kai subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra daugiau nei vienos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, reikalaujant, kad Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys stengtųsi pasiekti abipusį susitarimą dėl vienos rezidavimo Susitariančiosios Jurisdikcijos;

c) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jomis jau reglamentuojami atvejai, kai subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra daugiau nei vienos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, nesuteikiant Sutartimi teikiamos naudos ir nereikalaujant, kad Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys stengtųsi pasiekti abipusį susitarimą dėl vienos rezidavimo Susitariančiosios Jurisdikcijos;

d) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jomis jau reglamentuojami atvejai, kai subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra daugiau nei vienos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, reikalaujant, kad Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys stengtųsi pasiekti abipusį susitarimą dėl vienos rezidavimo Susitariančiosios Jurisdikcijos ir jei jomis, kai tokio susitarimo negalima pasiekti, pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, nustatomi minėtam subjektui taikomi reikalavimai;

e) savo Sutartyse, kurioms taikoma Konvencija, pakeisti paskutinį 1 dalies sakinį taip: „Kai tokio susitarimo nėra, tokiam asmeniui netaikomos jokios Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, nustatytos mokesčių lengvatos ar atleidimas nuo mokesčių.“;

f) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, sudarytoms su Šalimis, kurios nustatė e punkte nurodytą išlygą.

4. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 3 straipsnio a punkte nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 2 dalyje nurodyta nuostata, kuriai netaikoma išlyga pagal 3 straipsnio b–d punktus, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 1 dalies nuostatomis. Kitais atvejais 1 dalis pakeičia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalimi.

5 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimo metodų taikymas

1. Šalis gali pasirinkti taikyti 2 ir 3 dalis (A galimybė), 4 ir 5 dalis (B galimybė) ar 6 ir 7 dalis (C galimybė) arba gali nesirinkti nė vienos šių galimybių. Jeigu kiekviena Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančioji Jurisdikcija pasirenka skirtingą galimybę (ar jei viena Susitariančioji Jurisdikcija pasirenka taikyti kurią nors galimybę, o kita Susitariančioji Jurisdikcija pasirenka netaikyti nė vienos iš galimybių), kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos pasirinkta galimybė taikoma jos pačios rezidentams.

A galimybė

2. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos, pagal kurias kitu atveju Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento gautoms pajamoms ar turimam kapitalui nebūtų taikomi mokesčiai toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje dvigubo apmokestinimo panaikinimo tikslu, netaikomos, jeigu kita Susitariančioji Jurisdikcija taiko Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, kad atleistų tokias pajamas ar kapitalą nuo mokesčių arba apribotų apmokestinimo, kuris gali būti taikomas tokioms pajamoms ar kapitalui, tarifą. Pastaruoju atveju pirmiau minėta Susitariančioji Jurisdikcija leidžia išskaityti iš to rezidento pajamų ar kapitalo mokesčio sumą, lygią toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje sumokėto mokesčio sumai. Tačiau ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuotą mokesčio dalį, kuri yra priskiriama tokioms pajamoms ar kapitalui, kurie gali

būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje.

3. 2 dalis taikoma Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, pagal kurią kitu atveju Susitariančioji Jurisdikcija privalėtų netaikyti mokesčių toje dalyje nurodytoms pajamoms ir kapitalui.

B galimybė

4. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos, kuriomis kitu atveju Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento gautos pajamos nebūtų apmokestinamos toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo dėl to, kad minėta Susitariančioji Jurisdikcija laiko tokias pajamas dividendais, netaikomos, jeigu tokiomis pajamomis suteikiama teisė į atskaitymą siekiant apskaičiuoti kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento apmokestinamąjį pelną pagal tos kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos įstatymus. Tokiu atveju pirmiau minėta Susitariančioji Jurisdikcija leidžia atskaityti iš to rezidento pajamų mokesčio sumą, lygią toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje sumokėto pajamų mokesčio sumai. Tačiau ta atimama suma neturi būti didesnė už prieš atėmimą apskaičiuotą pajamų mokesčio dalį, priskirtiną tokioms pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje.

5. 4 dalis taikoma Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, pagal kurią kitu atveju Susitariančioji Jurisdikcija privalėtų netaikyti mokesčių toje dalyje nurodytoms pajamoms.

C galimybė

6. a) Jeigu Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas gauna pajamas ar turi kapitalą, kurie, vadovaujantis Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, gali būti apmokestinami kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje (išskyrus tiek, kiek tokiomis nuostatomis tai kitai Susitariančiajai Jurisdikcijai leidžiama apmokestinti tik dėl to, kad šios pajamos taip pat yra tos kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento gautos pajamos), pirmiau minėta Susitariančioji Jurisdikcija leidžia:

i) atskaityti iš to rezidento pajamų mokesčio sumą, lygią toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje sumokėto pajamų mokesčio sumai;

ii) atskaityti iš to rezidento kapitalo mokesčio sumą, lygią toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje sumokėto kapitalo mokesčio sumai.

Tačiau tokio atskaitymo suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuotą pajamų ar kapitalo mokesčio dalį, priskirtiną tokioms pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje;

b) jeigu pagal bet kurią Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento gautos pajamos ar turimas kapitalas yra atleidžiami nuo mokesčio toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, tokia Susitariančioji Jurisdikcija, apskaičiuodama mokesčio dydį likusioms to rezidento pajamoms ar kapitalui, vis tiek gali atsižvelgti į atleistas nuo mokesčio pajamas ar kapitalą.

7. 6 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, pagal kurias siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo Susitariančioji Jurisdikcija privalo neapmokestinti toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje jos rezidento gautų pajamų ar turimo kapitalo, kurie, vadovaujantis Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatomis gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje.

8. Šalis, kuri nepasirenka taikyti jokios galimybės pagal 1 dalį, gali pasilikti teisę netaikyti

viso šio straipsnio vienai ar daugiau nustatytų Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija (arba visoms savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija).

9. Šalis, kuri nepasirenka taikyti C galimybės, gali pasilikti teisę neleisti kitai (-oms) Susitariančiajai (-iosioms) Jurisdikcijai (-oms) taikyti C galimybę, kai tai susiję su viena ar daugiau nustatytų Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija (arba kai tai susiję su visomis jos Sutartimis, kurioms taikoma Konvencija).

10. Kiekviena šalis, kuri pasirenka taikyti galimybę pagal 1 dalį, praneša apie pasirinktąją galimybę depozitarui. Tokiame pranešime taip pat pateikiama:

a) kai tai susiję su Šalimi, kuri pasirenka A galimybę, jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei jose yra 3 dalyje pateikta nuostata, sąrašas, taip pat nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius;

b) kai tai susiję su Šalimi, kuri pasirenka B galimybę, jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei jose yra 5 dalyje pateikta nuostata, sąrašas, taip pat nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius;

c) kai tai susiję su Šalimi, kuri pasirenka C galimybę, jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei jose yra 7 dalyje pateikta nuostata, sąrašas, taip pat nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius.

Galimybė Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai taikoma tik tada, kai galimybę taikyti pasirinkusi Šalis pateikia pranešimą dėl tokios nuostatos.

III DALIS

PIKTNAUDŽIAVIMAS SUTARTIMI

6 straipsnis

Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, tikslas

1. Sutartis, kuriai taikoma Konvencija, keičiama įtraukiant į ją tokią konstatuojamąją dalį:

„ketindamos panaikinti dvigubą pajamų apmokestinimą atsižvelgiant į mokesčius, kuriems taikoma ši sutartis, nesudarant neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti šioje sutartyje, nustatytomis lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių jurisdikcijai pavaldiems rezidentams),“.

2. 1 dalyje nurodytas tekstas įtraukiamas į Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, konstatuojamosios dalies arba tada, kai jos nėra, nurodant ketinimą panaikinti dvigubą apmokestinimą, neatsižvelgiant į tai, ar tame tekste taip pat užsimenama apie ketinimą nesudaryti neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių.

3. Šalis gali taip pat pasirinkti įtraukti į savo Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jei jos konstatuojamojoje dalyje nekalbama apie norą plėtoti ekonominius santykius ar stiprinti bendradarbiavimą mokesčių srityje, tokią konstatuojamąją dalį:

„norėdamos toliau plėtoti savo ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje,“.

4. Šalis gali pasilikti teisę netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jų konstatuojamojoje dalyje jau kalbama apie Susitariančių Jurisdikcijų ketinimą panaikinti dvigubą apmokestinimą nesudarant neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių, neatsižvelgiant į tai, ar tame tekste apsiribojama tik mokesčių slėpimo ar vengimo atvejais (įskaitant ir priemones, kai siekiama pasinaudoti palankiomis sutarčių sąlygomis, stengiantis gauti Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, nustatytų lengvatų, netiesiogiai naudingų trečiųjų šalių jurisdikcijai pavaldiems rezidentams) ar kalbama apie platesnį taikymą.

5. Kiekviena Šalis praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, išskyrus Sutartis, kurioms taikoma išlyga pagal 4 dalį, yra 2 dalyje nurodyta konstatuojamoji dalis, ir jei toks tekstas yra, nurodo atitinkamos konstatuojamosios dalies numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie tokią konstatuojamąją dalį, tokia konstatuojamoji dalis pakeičiama 1 dalies tekstu. Kitais atvejais 1 dalyje nurodytas tekstas įtraukiamas papildomai į esamą konstatuojamąją dalį.

6. Kiekviena Šalis, kuri pasirenka taikyti 3 dalį, praneša apie pasirinkimą depozitarui. Tokiame pranešime ji taip pat pateikia savo Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kurių konstatuojamosiose dalyse dar nekalbama apie norą plėtoti ekonominius santykius ar stiprinti bendradarbiavimą mokesčių srityje, sąrašą. 3 dalyje apibūdintas tekstas įtraukiamas į Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pasirenka taikyti tą dalį ir pateikia tokį pranešimą dėl Sutarties, kuriai taikoma Konvencija.

7 straipsnis

Piktnaudžiavimo sutartimi prevencija

1. Neatsižvelgiant į bet kurias Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, lengvata nesuteikiama pajamoms ar kapitalui, jei, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad gauti tokią lengvatą buvo pagrindinis bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslas, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, atitinkamos nuostatos tikslus.

2. 1 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (arba kai tokių nuostatų nėra), kuriomis neleidžiama suteikti visų ar dalies lengvatų, kurios kitu atveju būtų suteiktos pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jeigu pagrindinis ar vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio arba bet kurio su susitarimu ar sandoriu susijusio asmens tikslų buvo gauti tokias lengvatas.

3. Šalis, nenustačiusi 15 dalies a punkte nurodytos išlygos, taip pat gali pasirinkti savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, taikyti 4 dalį.

4. Jeigu asmeniui neleidžiama pasinaudoti Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, teikiama lengvata pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija (kuri gali būti pakeista šia Konvencija), nuostatas, kuriomis neleidžiama naudotis visomis lengvatomis ar dalimi lengvatų, kurios kitu atveju būtų teikiamos pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jeigu pagrindinis ar vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio ar bet kurio su susitarimu ar sandoriu susijusio asmens tikslų buvo gauti tokias lengvatas, Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo, kuris kitu atveju būtų suteikęs šias lengvatas, vis tiek laiko, kad toks asmuo turi teisę gauti šias lengvatas ar įvairias su

konkrečiomis pajamomis ar kapitalu susijusias lengvatas, jei toks kompetentingas asmuo minėto asmens prašymu ir atsižvelgęs į reikšmingus faktus ir aplinkybes nustato, kad tokios lengvatos būtų suteiktos tam asmeniui, jeigu nebūtų sandorio ar susitarimo. Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo, kuriam kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas pateikė prašymą pagal šią dalį, prieš atmesdama prašymą tariasi su kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingu asmeniu.

5. 4 dalis taikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija (kuri gali būti pakeista šia Konvencija), nuostatomis, kuriomis neleidžiama suteikti visų ar dalies lengvatų, kurios kitu atveju būtų suteiktos pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jeigu pagrindinis ar vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio ar bet kurio su susitarimu ar sandoriu susijusio asmens tikslų buvo gauti tokias lengvatas.

6. Šalis taip pat gali pasirinkti taikyti 8–13 dalyse pateikiamas nuostatas (toliau – supaprastintas lengvatų teikimo apribojimas) savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, pateikdama 17 dalies c punkte nurodytą pranešimą. Supaprastintas lengvatų teikimo apribojimas taikomas Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, jei jį taikyti pasirenka visos Susitariančiosios Jurisdikcijos.

7. Tais atvejais, kai tam tikros, bet ne visos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos pasirenka taikyti supaprastintą lengvatų teikimo apribojimą pagal 6 dalį, tada, neatsižvelgiant į tos dalies nuostatas, supaprastintas lengvatų teikimo apribojimas taikomas lengvatoms pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, kurias teikia:

a) visos Susitariančiosios Jurisdikcijos, jei visos Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios nepasirinko taikyti supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo pagal 6 dalį, pritaria tokiam taikymui pasirinkdamos taikyti šį punktą ir atitinkamai pranešdamos depozitarui; ar

b) tik Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios pasirenka taikyti supaprastintą lengvatų teikimo apribojimą, jei visos Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios nepasirenka taikyti supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo pagal 6 dalį, pritaria tokiam taikymui pasirinkdamos taikyti šį punktą ir atitinkamai pranešdamos depozitarui.

Supaprastintas lengvatų teikimo apribojimas

8. Jeigu pagal supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo nuostatą nenustatyta kitaip, Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas neturi teisės gauti naudos, kuri kitu atveju jam būtų suteikta Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, išskyrus naudą pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas:

a) kuriomis nustatoma subjekto, kuris nėra fizinis asmuo, ir kuris taikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, apibrėžiančias Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentą, yra daugiau nei vienos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, gyvenamoji vieta;

b) kuriomis nustatoma, kad Susitariančioji Jurisdikcija suteiks tos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonei teisę atitinkamai patikslinti mokesčio, taikomo toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje asocijuotosios įmonės pelnui, sumą, po kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos vadovaujantis Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, atlikto pradinio patikslinimo; ar

c) kuriomis Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentams leidžiama reikalauti, kad tos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo nagrinėtų apmokestinimo nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, atvejus,

nebent toks rezidentas naudos suteikimo momentu yra 9 dalyje apibrėžtas „turintis teisę gauti naudą asmuo“.

9. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas yra turintis teisę gauti naudą asmuo tuo momentu, kai kitu atveju jam būtų suteikta nauda pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jeigu tuo momentu rezidentas yra:

a) fizinis asmuo;

b) ta Susitariančioji Jurisdikcija ar jos vietos valdžios institucijos politinis padalinys arba bet kurios tokios Susitariančiosios Jurisdikcijos agentūra ar žinyba, politinis padalinys ar vietos valdžios institucija;

c) bendrovė ar kitas subjektas, jeigu pagrindine jos akcijų klase reguliariai prekiaujama vienoje ar daugiau pripažintų biržų;

d) subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, bet jis:

i) yra tokio tipo ne pelno organizacija, kuriai pasikeičiant diplomatinėmis notomis pritarė Susitariančioji Jurisdikcija; ar

ii) yra toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje įsteigtas subjektas ar įstaiga, kuri pagal tos Susitariančiosios Jurisdikcijos mokesčių įstatymus laikoma atskiru asmeniu ir:

A) kuri yra įsteigta ir veikia vien tik tam arba beveik vien tik tam, kad tvarkytų ar teiktų pensijų išmokas ir papildomas ar atsitiktines išmokas fiziniams asmenims ir kurios veiklą tokiu statusu reglamentuoja Susitariančioji Jurisdikcija arba vienas jos politinių padalinių ar vietos valdžios institucijų; ar

B) kuri yra įsteigta ir veikia vien tik tam arba beveik vien tik tam, kad investuotų lėšas A punkte nurodytų subjektų ar įstaigų naudai;

e) subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, jei bent pusę dienų per dvylikos mėnesių laikotarpį, apimančią laiką, kai kitu atveju nauda būtų suteikta, asmenims, kurie yra tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentai ir kurie turi teisę pasinaudoti Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, teikiama nauda pagal a–d punktus, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. to subjekto akcijų.

10. a) Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas turės teisę gauti naudą pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, kai tai susiję su iš kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos gautomis pajamomis, neatsižvelgiant į tai, ar rezidentas yra turintis teisę gauti naudą asmuo, jei rezidentas aktyviai vykdo verslo veiklą pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, o iš kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos gautos pajamos yra susijusios su ta veikla arba yra atsitiktinės jos atžvilgiu. Taikant supaprastintą lengvatų teikimo apribojimo nuostatą, sąvoka „aktyviai vykdoma verslo veikla“ neapima toliau pateikiamos tokios veiklos ar jos derinių:

i) veiklos, kaip holdingo bendrovė;

ii) bendrovių grupės bendros priežiūros ar administravimo veiklos;

iii) grupių finansavimo (įskaitant bendro lėšų fondo sudarymą) veiklos; ar

iv) investavimo ar investicijų valdymo veiklos, nebent šią veiklą, atlikdami savo įprastines funkcijas, vykdytų bankas, draudimo bendrovė ar registruotas vertybinių popierių makleris.

b) jeigu Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas gauna pajamų iš savo kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje vykdomos verslo veiklos arba gauna

pajamų kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje iš susijusio asmens, laikoma, kad tokios pajamos atitinka a punkte nurodytas sąlygas tik tada, jei pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje rezidento vykdoma verslo veikla, su kuria tos pajamos susijusios, yra iš esmės susijusi su ta pačia rezidento ar tokio susijusio asmens kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje vykdoma veikla ar papildoma verslo veikla. Tai, ar tokia verslo veikla taikant šį punktą yra faktinė, nustatoma remiantis visais faktais ir aplinkybėmis.

c) taikant šį punktą, laikoma, kad susijusių asmenų vykdoma veikla, susijusi su Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentu, yra tokio rezidento vykdoma veikla.

11. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, kuris nėra turintis teisę gauti naudą asmuo, taip pat turi teisę gauti naudą, kuri kitu atveju būtų suteikta jo pajamoms pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jei bent pusę dienų per dvylikos mėnesių laikotarpį, apimančią laiką, kai kitu atveju lengvata būtų suteikta, asmenims, kurie yra lygiaverčiai naudos gavėjai, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 75 proc. rezidento naudą teikiančių turtinių interesų.

12. Jeigu Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, nėra nei turintis teisę gauti naudą asmuo vadovaujantis 9 dalies nuostatomis, nei turi teisę gauti naudą pagal 10 ar 11 dalį, kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo vis tiek gali leisti pasinaudoti Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, teikiama nauda ar nauda, susijusia su pajamų dalimi, atsižvelgdama į Sutarties, kuriai taikoma Konvencija tikslus, bet tik tada, jei toks rezidentas tokiam kompetentingam asmeniui įrodo, kad nei jo įsisteigimu, nei įsigijimu ar išlaikymu, nei jo vykdoma veikla nesiekama, kaip vieno iš pagrindinių tikslų, gauti naudą pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija. Prieš patenkindama ar atmesdama Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento pagal šią dalį pateiktą prašymą, kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo, kuriam buvo pateiktas prašymas, tariaisi su pirmiau minėtos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingu asmeniu.

13. Taikant supaprastintą lengvatų teikimo apribojimo nuostatą:

a) sąvoka „pripažinta birža“ reiškia:

i) bet kurią įsteigtą ir bet kurios Susitariančiųjų Jurisdikcijų įstatymais reglamentuojamą biržą;

ii) bet kurią kitą biržą, dėl kurios susitarė Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys;

b) sąvoka „pagrindinė akcijų klasė“ reiškia bendrovės akcijų klasę ar klases, kurios sudaro didžiąją bendrovės bendro balsų skaičiaus ir vertės dalį arba subjekto naudą teikiančių turtinių interesų klasę ar klases, kurios sudaro didžiąją to subjekto bendro balsų skaičiaus ir vertės dalį;

c) sąvoka „lygiavertis naudos gavėjas“ reiškia bet kurį asmenį, kuris turėtų teisę gauti su pajamomis susijusią naudą, suteikiamą Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos pagal jos vidaus teisę, Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, ar bet kurio kito tarptautinio dokumento, kuri yra lygiavertė ar palankesnė nei pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, toms pajamoms teikiama nauda; siekiant nustatyti, ar asmuo yra lygiavertis naudos gavėjas, atsižvelgiant į dividendus, laikoma, kad asmuo turi tokį pat dividendus mokančios bendrovės kapitalą, kokį turi bendrovė, norinti pasinaudoti su dividendais susijusia nauda;

d) atsižvelgiant į subjektus, kurie nėra bendrovės, sąvoka „akcijos“ reiškia turtines teises, kurios prilygsta akcijoms;

e) du asmenys laikomi „susijusiais asmenimis“, jei kiekvienam iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. kito asmens naudą teikiančių turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės), o kitam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. naudą teikiančių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės); bet kuriuo atveju asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, vienas kontroliuoja kitą arba juos abu kontroliuoja tas pats asmuo ar asmenys.

14. Supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo nuostata taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (arba tada, kai jų nėra), kuriomis nauda pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, būtų teikiama (arba kuriomis būtų apribota kita nauda, nei nauda pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, susijusi su gyvenamąja vieta, asocijuotomis įmonėmis ar nediskriminavimu, ar nauda, kuri teikiama ne vien tik Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentams) apsiribojant tik rezidentais, kurie turi teisę gauti tokią naudą, nes atitinka vieną ar daugiau susijusių su kategorijomis reikalavimų.

15. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti 1 dalies savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, remdamasi tuo, kad ketina taikyti išsamaus lengvatų teikimo apribojimo nuostatos ir bet kurių taisyklių derinį, siekdama atsižvelgti į tarpininkaujamas finansavimo struktūras ar pagrindinio tikslo kriterijų ir taip įvykdydama būtinuosius piktnaudžiavimo sutartimi prevencijos reikalavimus pagal EBPO / G20 BEPS paketą; tokiais atvejais Susitariančiosios Jurisdikcijos stengiasi rasti abipusiškai priimtina sprendimą, kuris atitiktų būtinuosius reikalavimus;

b) netaikyti 1 dalies (taip pat 4 dalies, kai tai susiję su šią dalį taikyti pasirinkusia Šalimi) savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra nuostatos, neleidžiančios suteikti visos naudos, kuri kitu atveju būtų suteikta pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, jeigu pagrindinis ar vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio ar bet kurio su susitarimu ar sandoriu susijusio asmens tikslų buvo gauti tokią naudą;

c) netaikyti supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo nuostatos savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 14 dalyje pateikta nuostata.

16. Išskyrus atvejus, kai supaprastinto lengvatų teikimo apribojimas taikomas lengvatoms, teikiamoms vadovaujantis 7 dalimi vienos ar daugiau Šalių pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, Šalis, kuri vadovaudamasi 6 dalimi pasirenka taikyti supaprastinto lengvatų teikimo apribojimą, gali pasilikti teisę netaikyti viso šio straipsnio savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, kurių atžvilgiu viena ar daugiau kitų Susitariančiųjų Jurisdikcijų pasirinko netaikyti supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo. Tokiais atvejais Susitariančiosios Jurisdikcijos stengiasi rasti abipusiškai priimtina sprendimą, kuris atitiktų būtinuosius piktnaudžiavimo sutartimi prevencijos reikalavimus pagal EBPO / G20 BEPS paketą.

17. a) Kiekviena Šalis, nenustačiusi 15 dalies a punkte nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje tokioje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija ir kuriai nenustatoma 15 dalies b punkte nurodyta išlyga, yra 2 dalyje nurodyta nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata

pakeičiama 1 dalies (ir, jei taikoma, 4 dalies) nuostatomis. Kitais atvejais 1 dalis (ir, jei taikoma, 4 dalis) pakeičia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalimi (ir, jei taikoma, 4 dalimi). Šalis, siunčianti pranešimą pagal šį punktą, taip pat gali kartu su juo pateikti raštą, nurodymą, kad nors tokia Šalis ir pritaria vien tik 1 dalies, kaip tarpinės priemonės, taikymui, ji ketina, kai įmanoma, dvišalių derybų būdu, be 1 dalies, papildomai arba vietoj 1 dalies taikyti apribojimo lengvatų teikimui nuostatą.

b) Kiekviena Šalis, kuri pasirenka taikyti 4 dalį, praneša apie pasirinkimą depozitarui. Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, 4 dalis taikoma tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia tokius pranešimus.

c) Kiekviena Šalis, kuri pasirenka taikyti supaprastintą lengvatų teikimo apribojimą pagal 6 dalį, praneša apie pasirinkimą depozitarui. Jei tokia Šalis nenustatė 15 dalies c punkte nurodytos išlygos, tokiam pranešime taip pat pateikiamas jos sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei jose yra 14 dalyje nurodyta nuostata, sąrašas, nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius.

d) Kiekviena Šalis, kuri pasirenka netaikyti supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo pagal 6 dalį, bet pasirenka taikyti arba 7 dalies a punktą arba 7 dalies b punktą, praneša depozitarui apie pasirinktą punktą. Jei tokia Šalis nenustatė 15 dalies c punkte nurodytos išlygos, tokiam pranešime taip pat pateikiamas jos sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei jose yra 14 dalyje nurodyta nuostata, sąrašas, nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius.

e) Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus pagal c arba d punktus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo nuostata. Kitais atvejais supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo nuostata pakeičia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su supaprastinto lengvatų teikimo apribojimo nuostata.

8 straipsnis

Dividendų pervedimo sandoriai

1. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos, pagal kurias bendrovės, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentės, mokamiems dividendams netaikomi mokesčiai ar sumažinamas tarifas, kuriuo tokie dividendai gali būti apmokestinami, jeigu faktiškasis savininkas ar gavėjas yra bendrovė, kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentė, kuri valdo, turi ar kontroliuoja daugiau negu tam tikrą dividendus mokančios bendrovės kapitalo, akcijų, įstatinio kapitalo, akcininkų balsų, balsavimo teisių ar panašių nuosavybės teisių dalį ar skaičių, taikomos tik tada, jei per 365 dienų laikotarpį, apimantį dividendų mokėjimo dieną (apskaičiuojant šį laikotarpį, neatsižvelgiama į nuosavybės teisių pokyčius, kurie yra tiesiogiai susiję su tokia akcijas turinčios ar dividendus mokančios bendrovės reorganizacija, kaip susijungimas ar skaidomoji reorganizacija), buvo atitinkamos šiose nuostatose nurodytos nuosavybės sąlygos.

2. 1 dalyje nustatytas trumpiausias laikymo laikotarpis taikomas vietoj 1 dalyje nurodytose Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatose nustatyto trumpiausio laikymo laikotarpio arba kai tokio laikotarpio nėra.

3. Šalis gali pasilikti teisę:

- a) netaikyti viso šio straipsnio savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija;
- b) netaikyti viso šio straipsnio savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, tiek, kiek 1 dalyje nurodytos nuostatos jau apima:
 - i) trumpiausią laikymo laikotarpį;
 - ii) trumpiausią laikymo laikotarpį, kuris yra trumpesnis nei 365 dienos ar
 - ii) trumpiausią laikymo laikotarpį, kuris yra ilgesnis nei 365 dienos.

4. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 3 straipsnio a punkte nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 1 dalyje nurodyta nuostata, kuriai netaikoma 3 straipsnio b punkte nurodyta išlyga, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. 1 dalis taikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia tokius pranešimus dėl tokios nuostatos.

9 straipsnis

Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus subjektų, kurie sukuria savo vertę daugiausia iš nekilnojamojo turto, akcijas ar turtinius interesus

1. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos, kuriomis nustatoma, kad Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus akcijas ar kitas dalyvavimo subjekto kapitale teises, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, jeigu daugiau kaip tam tikra šių akcijų ar teisių vertės dalis buvo sukurta iš toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje esančio nekilnojamojo turto (arba jeigu daugiau nei tam tikrą subjekto nuosavybės dalį sudaro toks nekilnojamasis turtas):

a) taikomos, jeigu bet kuriuo momentu 365 dienų laikotarpiu prieš perleidžiant akcijas ar teises išlaikoma atitinkama vertės viršutinė riba;

b) taikomos akcijoms ar lygiavertėms turtinėms teisėms, pavyzdžiui, dalis bendrijos ar fondo kapitale (tiek, kiek jos dar netaikomos akcijoms ar kapitalo dalims), be visų kitų akcijų ar teisių, kurioms tos nuostatos jau taikomos.

2. 1 dalies a punkte nustatytas laikotarpis taikomas vietoj laikotarpio, skirto nustatyti, ar išlaikoma 1 dalyje nurodytose Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatose nustatyta atitinkama vertės viršutinė riba arba tada, kai tokio laikotarpio nėra.

3. Šalis taip pat gali pasirinkti savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, taikyti 4 dalį.

4. Taikant Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus akcijas ar kitas lygiavertes turtines teises, pavyzdžiui, dalis bendrijos ar fondo kapitale, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, jeigu bet kuriuo momentu 365 dienų laikotarpiu prieš perleidžiant akcijas ar teises 50 proc. šių akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių vertės buvo sukurta iš toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje esančio nekilnojamojo turto.

5. 4 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, nustatančių, kad Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus akcijas ar kitas dalyvavimo subjekto kapitale teises gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje

Jurisdikcijoje, jeigu daugiau kaip tam tikra šių akcijų ar teisių vertės dalis buvo sukurta iš toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje esančio nekilnojamojo turto (arba jeigu daugiau nei tam tikrą subjekto nuosavybės dalį sudaro toks nekilnojamas turtas).

6. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

b) netaikyti 1 dalies a papunkčio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

c) netaikyti 1 dalies b papunkčio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

d) netaikyti 1 dalies a papunkčio savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra tokio tipo nuostata, kaip nurodyta 1 dalyje, apimanti laikotarpį, skirtą nustatyti, ar buvo išlaikyta atitinkama vertės viršutinė riba;

e) netaikyti 1 dalies a papunkčio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra tokio tipo nuostata, kaip nurodyta 1 dalyje, apimanti laikotarpį, skirtą nustatyti, ar buvo išlaikyta atitinkama vertės viršutinė riba;

f) netaikyti 4 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 5 dalyje pateiktos nuostatos.

7. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 6 straipsnio a punkte nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 1 dalyje nurodyta nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. 1 dalis taikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia tokius pranešimus dėl šios nuostatos.

8. Kiekviena šalis, kuri pasirenka taikyti 4 dalį, praneša apie savo pasirinkimą depozitarui. 4 dalis taikoma Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia tokius pranešimus. Tokiu atveju 1 dalis minėtai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, netaikoma. Jei Šalis nenustatė 6 dalies f punkte nurodytos išlygos, bet nustatė 6 dalies a punkte nurodytą išlygą, minėtame pranešime taip pat pateikiamas jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, jei jose yra 5 dalyje nurodyta nuostata, sąrašas, nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė pagal šią arba 7 dalį tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 4 dalies nuostatomis. Kitais atvejais 4 dalis pakeičia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su 4 dalimi.

10 straipsnis

Kovos su piktnaudžiavimu taisyklė, skirta trečiųjų šalių jurisdikcijose įsikūrusioms nuolatinėms buveinėms

1. Jeigu:

a) Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonė gauna pajamas iš kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos ir pirmoji Susitariančioji Jurisdikcija laiko, kad tokios pajamos priskirtinos nuolatinėi trečiosios šalies jurisdikcijoje įsikūrusiai įmonės buveinei; ir

b) tai nuolatinėi buveinei priskirtinam pelnui netaikomas mokestis pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje,

Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, teikiamos lengvatos netaikomos jokioms pajamoms, kurios trečiosios šalies jurisdikcijoje apmokestinamos mokesčiu, sudarančiu mažiau nei 60 proc. mokesčio, kuris būtų taikomas toms pajamoms pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, jeigu ta nuolatinė buveinė būtų įsikūrusi pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje. Tokiu atveju bet kokios pajamos, kurioms taikomos šios dalies nuostatos, išlieka apmokestinamomis pajamomis vadovaujantis kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos vidaus teise, neatsižvelgiant į bet kurias kitas Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas.

2. 1 dalis, netaikoma, jeigu 1 dalyje nurodytos iš kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos gautos pajamos buvo gautos iš aktyviai per nuolatinę buveinę vykdomos verslo veiklos ar yra atsitiktinės tokios veiklos atžvilgiu (veiklos, kuri nėra investavimas, investicijų valdymas ar vien tik jų laikymas įmonės reikmėms, nebent ši veikla yra bankininkystė, draudimo veikla ar su vertybiniais popieriais susijusi ir vykdoma atitinkamai banko, draudimo įmonės ar registruoto vertybinių popierių maklerio veikla).

3. Jeigu vadovaujantis 1 dalimi Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidento pajamoms lengvatos pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, nesuteikiamos, kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo, neatsižvelgdamas į tai, atsakydamas į tokio rezidento prašymą, gali tas lengvatas suteikti, kai tai susiję su tomis pajamomis, jeigu toks kompetentingas asmuo nustato, kad tokių lengvatų suteikimas yra pagrįstas, atsižvelgiant į tai, jog minėtas rezidentas neatitiko 1 ir 2 dalyse pateiktų reikalavimų. Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo, kuriam kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas pateikė prašymą pagal pirmiau išdėstytą sakinį, prieš atmesdamas ar patenkindamas prašymą tariasi su kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingu asmeniu.

4. 1–3 dalys taikomos vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (arba tada, kai tokių nuostatų nėra), kuriomis neleidžiama suteikti lengvatų ar apribojamos lengvatos, kitu atveju suteiktinos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonei, kuri gauna iš kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos pajamas, priskirtinas trečiosios šalies jurisdikcijoje įsikūrusiai įmonės nuolatinei buveinei.

5. Šalis gali pasilikti teisę:

- a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;
- b) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje nurodytos nuostatos;
- c) taikyti šį straipsnį tik toms, savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 4 dalyje pateiktos nuostatos.

6. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 5 straipsnio a arba b punktuose nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 4 dalyje nurodyta nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 1–3 dalių nuostatomis. Kitais atvejais 1–3 dalių nuostatomis Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos pakeičiamos tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su tomis dalimis.

11 straipsnis

Mokesčių sutarčių taikymas siekiant apriboti Šalies teisę apmokestinti savo rezidentus

1. Sutartis, kuriai taikoma Konvencija, neturi poveikio apmokestinimui, kurį Susitariančioji Jurisdikcija taiko savo rezidentams, išskyrus kai tai susiję su lengvatomis, teikiamomis pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas:

a) kuriomis reikalaujama, kad Susitariančioji Jurisdikcija suteiktų tos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonei teisę analogiškai ar atitinkamai patikslinti mokesčio, taikomo toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje įmonės nuolatinės buveinės pelnui ar susijusios įmonės pelnui, sumą po kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos vadovaujantis Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, atlikto pradinio patikslinimo;

b) kurios gali turėti poveikį tam, kaip Susitariančioji Jurisdikcija apmokestina fizinį asmenį, kuris yra tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, jeigu tas asmuo gauna pajamas iš kitai Susitariančiajai Jurisdikcijai ar politiniam padaliniiui arba vietos valdžios institucijai ar kitai lygiavertei jos įstaigai suteiktų paslaugų;

c) kurios gali turėti poveikį tam, kaip ta Susitariančioji Jurisdikcija apmokestina fizinį asmenį, kuris yra tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, jeigu tas asmuo yra taip pat studentas, verslo srities mokinys ar stažuotojas ar mokytojas, profesorius, lektorius, instruktorius, tyrėjas ar mokslininkas tyrėjas, kuris atitinka Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, sąlygas;

d) kuriomis reikalaujama, kad Susitariančioji Jurisdikcija suteiktų galimybę atskaityti mokesčių ar atleisti nuo mokesčio tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentų pajamas, kurias kita Susitariančioji Jurisdikcija vadovaudamasi Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, gali apmokestinti (įskaitant pelną, priskirtiną vadovaujantis Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje įsikūrusiai nuolatinei buveinei);

e) kuriomis tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentai apsaugomi nuo tam tikros tos Susitariančiosios Jurisdikcijos taikomos diskriminacinės apmokestinimo praktikos;

f) kuriomis Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentams leidžiama reikalauti, kad tos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo nagrinėtų apmokestinimo nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, atvejus;

g) kurios gali turėti poveikį tam, kaip ta Susitariančioji Jurisdikcija apmokestina fizinį asmenį, kuris yra tos Susitariančiosios Jurisdikcijos rezidentas, kai tas asmuo yra kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos diplomatinės atstovybės, vyriausybės atstovybės ar konsulinės įstaigos narys;

h) kuriomis nustatoma, kad pensijos ir kitos išmokos, išmokamos pagal kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos socialinę apsaugą reglamentuojančius teisės aktus, apmokestinamos tik toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje;

i) kuriomis nustatoma, kad pensijos ir panašios išmokos, anuitetai, alimentai ar kitos išlaikymo išmokos, susidarantys kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, apmokestinamos tik toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje; ar

j) kurios kitu atveju aiškiai apribotų Susitariančiosios Jurisdikcijos teisę apmokestinti savo rezidentus ar aiškiai nustatytų, kad Susitariančioji Jurisdikcija, kurioje susidaro pajamos, turi išimtinę teisę apmokestinti tas pajamas.

2. 1 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (arba tada, kai tokių nuostatų nėra), kuriomis nustatoma, kad Sutartis, kuriai taikoma, Konvencija, nepaveiks apmokestinimo, kurį Susitariančioji Jurisdikcija taiko savo rezidentams.

3. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

b) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose jau yra 2 dalyje nurodytos nuostatos.

4. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 3 straipsnio a arba b punktuose nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 2 dalyje nurodyta nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 1 dalies nuostatomis. Kitais atvejais 1 dalimi Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos pakeičiamos tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalimi.

IV DALIS

NUOLATINĖS BUVEINĖS STATUSO IŠVENGIMAS

12 straipsnis

Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant atstovavimo susitarimais ir panašiomis strategijomis

1. Neatsižvelgiant į Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, apibrėžiančias sąvoką „nuolatinė buveinė“, tačiau taikant 2 dalį, jeigu asmuo įmonės vardu veikia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiojoje Jurisdikcijoje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo sudarant sutartis, kurios įprastai sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, o šios sutartys yra sudaromos:

a) įmonės vardu; ar

b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis; ar

c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokia veikla, jeigu ją vykdytų įmonė per nuolatinę Susitariančiojoje Jurisdikcijoje esančią šios įmonės veiklos vietą, nesuteiktų pagrindo laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta yra nuolatinė buveinė pagal Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija (kuri gali būti pakeista šia Konvencija), pateiktą nuolatinės buveinės apibrėžtį.

2. 1 dalis netaikoma, jeigu Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiojoje Jurisdikcijoje kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių vardu, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas nepriklausomu atstovu jokios tokios įmonės atžvilgiu.

3. a) 1 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, apibrėžiančių

sąlygas, kuriomis įmonė laikoma turinčia nuolatinę buveinę Susitariančiojoje Jurisdikcijoje (arba asmuo laikomas nuolatinė buveine Susitariančiojoje Jurisdikcijoje) veiklai, kurios asmuo, kuris nėra nepriklausomą statusą turintis atstovas, imasi įmonės vardu, bet tik tiek, kiek tokiomis nuostatomis reglamentuojama padėtis, kai toks asmuo toje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje turi įgaliojimus ir paprastai jais naudojasi sudarydamas sutartis įmonės vardu.

b) 2 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatoma, kad įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Jurisdikcijoje nuolatinę buveinę veiklai, kurios nepriklausomą statusą turintis atstovas imasi įmonės vardu.

4. Šalis gali pasilikti teisę netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija.

5. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 4 straipsnio a punkte nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 3 dalies a punkte nurodyta nuostata, kartu nurodydama straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. 1 dalis taikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia tokius pranešimus dėl šios nuostatos.

6. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 4 dalyje nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 3 dalies b punkte nurodyta nuostata, kartu nurodydama straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. 2 dalis taikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia tokius pranešimus dėl šios nuostatos.

13 straipsnis

Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant konkrečiai veiklai taikomomis išimtimis

1. Šalis gali pasirinkti taikyti 2 dalį (A galimybė) ar 3 dalį (B galimybė) arba netaikyti nė vienos galimybės.

A galimybė

2. Neatsižvelgiant į Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, kuriomis apibrėžiama sąvoka „nuolatinė buveinė“, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) konkrečios Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, išvardytos veiklos (iki šia Konvencija padarytų pakeitimų), kaip veiklos, kuri nelaikoma nuolatinė buveine, neatsižvelgiant į tai, ar toks nuolatinės buveinės statuso netaikymas grindžiamas tuo, kad ta veikla yra parengiamoji arba papildoma;

b) nuolatinės veiklos vietos išlaikymo vien tik a punkte nurodytos veiklos įmonės vardu vykdymo tikslais;

c) nuolatinės veiklos vietos išlaikymo vien tik bet kokio a ir b punktuose nurodytos veiklos derinio tikslais,

jeigu tokia veikla ar, kai tai susiję su c punktu, bendra nuolatinės veiklos vietos veikla, yra parengiamoji arba papildoma.

B galimybė

3. Neatsižvelgiant į Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, kuriomis apibrėžiama sąvoka „nuolatinė buveinė“, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) konkrečios Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija (iki šia Konvencija padarytų pakeitimų), išvardytos veiklos, kaip veiklos, kuri nelaikoma nuolatine buveine, neatsižvelgiant į tai, ar toks nuolatinės buveinės statuso netaikymas grindžiamas tuo, kad ta veikla yra parengiamoji arba papildoma, išskyrus tiek, kiek ta atitinkama Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostata aiškiai nustatoma, kad ta konkreči veikla nelaikoma nuolatine buveine, jeigu ta veikla yra parengiamoji arba pagalbinė;

b) nuolatinės veiklos vietos išlaikymo vien tik a punkte nenurodytos veiklos įmonės vardu vykdymo tikslais, jeigu ta veikla yra parengiamoji arba pagalbinė;

c) nuolatinės verslo vietos išlaikymo vien tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, jei dėl šio derinio nuolatinės veiklos vietos bendra veikla yra parengiamoji arba pagalbinė.

4. Sutarties, kuriai taikoma Konvencija nuostata (kuri gali būti pakeista 2 arba 3 dalimi), kurioje įvardijama konkreči veikla, kaip veikla, kuri nelaikoma nuolatine buveine, netaikoma nuolatinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pat ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje ir:

a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, kuriomis apibrėžiama nuolatinė buveinė; ar

b) nuolatinės veiklos vietos bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios ūkinės veiklos dalis.

5. a) 2 ar 3 dalis taikoma vietoj atitinkamų Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų dalių, kuriose įvardijama konkreči veikla, kuri nelaikoma nuolatine buveine, net jei ta veikla vykdoma per nuolatinę veiklos vietą (arba Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kurių poveikis panašus).

b) 4 dalis taikoma vietoj atitinkamų Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (kurios gali būti pakeistos 2 ar 3 dalimi), jei jose įvardijama konkreči veikla, kuri nelaikoma nuolatine buveine, net jei ta veikla vykdoma per nuolatinę veiklos vietą (arba Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kurios turi panašų poveikį).

6. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

b) netaikyti 2 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jose aiškiai nustatoma, kad konkrečios veiklos sąraše esanti veikla nelaikoma nuolatine buveine tik tada, jeigu kiekviena veikla yra parengiamoji arba pagalbinė;

c) netaikyti 4 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija.

7. Kiekviena šalis, kuri pasirenka taikyti galimybę pagal 1 dalį, praneša apie pasirinktą galimybę depozitarui. Tokiame pranešime taip pat pateikiamas jos Sutarčių, kurioms taikoma

Konvencija, jei jose yra 5 dalies a punkte nurodyta nuostata, sąrašas, nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius. Galimybė Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai taikoma tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pasirenka taikyti tą pačią galimybę ir pateikia pranešimą dėl šios nuostatos.

8. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 6 dalies a ar c punktuose nurodytos išlygos ir nepasirenka taikyti galimybės pagal 1 dalį, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 5 dalies b punkte nurodyta nuostata, taip pat nurodydama straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerį. 4 dalis taikoma Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatai tik tada, kai visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikia pagal šią arba pagal 7 dalį tokius pranešimus dėl šios nuostatos.

14 straipsnis

Sutarčių išskaidymas

1. Tik siekiant nustatyti, ar buvo viršytas Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatoje nurodytas laikotarpis (ar laikotarpiai), kuriuo (-iais) apibrėžiamas laikotarpis (ar laikotarpiai), kuriam (-iems) pasibaigus, konkretūs projektai ar veikla tampa nuolatine buveine:

a) jeigu Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonė vykdo veiklą kitoje Susitariančioje Jurisdikcijoje esančioje vietoje, kuri yra statybų aikštelė, statybų ar įrengimo projektas ar kitas Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatoje nustatytas konkretus projektas arba vykdo su ta vieta susijusią priežiūros ar konsultavimo veiklą, kai tai susiję su Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostata, kurioje nurodoma tokia veikla, ir ši veikla vykdoma per vieną ar kelis laikotarpius, kurių bendra trukmė viršija 30 dienų, tačiau neviršijant atitinkamoje Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatoje nurodyto laikotarpio ar laikotarpių trukmės; ir

b) jeigu susijusią veiklą toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje vykdo (arba jeigu atitinkama Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostata taikoma susijusiai priežiūros ar konsultavimo veiklai) viena ar daugiau su pirmiau minėta įmone glaudžiai susijusių įmonių toje pačioje statybų aikštelėje, statybų ar įrengimo projekte ar kitoje atitinkamoje Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatoje nurodytoje vietoje skirtingais laikotarpiais, kurių kiekvienas ilgesnis nei 30 dienų,

šie skirtingi laikotarpiai pridedami prie bendro laikotarpio, per kurį pirmiau minėta įmonė vykdė veiklą toje statybų aikštelėje, statybų ar įrengimo projekte ar kitoje atitinkamoje Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatoje nurodytoje vietoje.

2. 1 dalis taikoma vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų arba jų nesant tiek, kiek tomis nuostatomis reglamentuojamas sutarčių išskaidymas į daug dalių siekiant išvengti laikotarpio ar laikotarpių taikymo, kai tai susiję su 1 dalyje nurodytų konkrečių projektų ar veiklos nuolatinės buveinės buvimu.

3. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija;

b) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, nuostatomis, susijusioms su gamtos išteklių tyrinėjimu ar naudojimu.

4. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 3 straipsnio a punkte nurodytos išlygos, praneša

depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 2 dalyje nurodyta nuostata, kuriai netaikoma išlyga pagal 3 straipsnio b punktą, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 1 dalies nuostatomis tiek, kiek nustatyta 2 dalyje. Kitais atvejais 1 dalimi Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos pakeičiamos tik tiek, kiek šios nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalimi.

15 straipsnis

Asmens, glaudžiai susijusio su įmone, apibrėžtis

1. Taikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, kurios keičiamos 12 straipsnio 2 dalimi (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant atstovavimo susitarimais ir panašiomis strategijomis), 13 straipsnio 4 dalimi (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant konkrečiai veiklai taikomomis išimtimis) ar 14 straipsnio 1 dalimi (Sutarčių išskaidymas), asmuo yra glaudžiai susijęs su įmone, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo laikomas glaudžiai susijusiu su įmone, jeigu kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jeigu kitam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

2. Šalis, kuri nustatė išlygas, nurodytas 12 straipsnio 4 dalyje (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant atstovavimo susitarimais ir panašiomis strategijomis), 13 straipsnio 6 dalies a ar c punktuose (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant konkrečiai veiklai taikomomis išimtimis) ir 14 straipsnio 3 dalyje (Sutarčių išskaidymas), gali pasilikti teisę netaikyti viso šio straipsnio Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija ir minėtos išlygos.

V DALIS

GINČŲ SPRENDIMO GERINIMAS

16 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Jurisdikcijų veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, pateikti pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti

patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį, kuriai taikoma Konvencija. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, nenustatytais atvejais.

4. a) i) 1 dalies pirmas sakinytas taikomas vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (ar atitinkamų jos dalių) / (arba kai tokių nuostatų nėra), kuriomis nustatoma, kad jeigu asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Jurisdikcijų veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį, įskaitant nuostatas, pagal kurias, jeigu to asmens pareiškimas pateikiamas pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, susijusias su nediskriminavimu pilietybės pagrindu, pareiškimas gali būti pateikiamas Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios pilietis asmuo yra, kompetentingam asmeniui.

ii) 1 dalies antras sakinytas taikomas vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatoma, kad 1 dalies pirmame sakinyje nurodytas pareiškimas turi būti pateiktas per nustatytą laikotarpį, kuris yra trumpesnis nei treji metai skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkantis apmokestinimas arba kai nėra Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatomas laikotarpis, per kurį turi būti pateiktas pareiškimas.

b) i) 2 dalies pirmas sakinytas taikomas, kai nėra Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatoma, kad kompetentingas asmuo, kuriam 1 dalyje nurodytas asmuo pateikia pareiškimą, jei protestas jam atrodo pagrįstas ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

ii) 2 dalies antras sakinytas taikomas, kai nėra Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatoma, kad bet koks pasiektas susitarimas turi būti įgyvendintas, neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

c) i) 3 dalies pirmas sakinytas taikomas, kai nėra Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatoma, kad Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį, kuriai taikoma Konvencija.

ii) 3 dalies antras sakinytas taikomas, kai nėra Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, kuriomis nustatoma, kad Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, nenustatytais atvejais.

5. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti 1 dalies pirmo sakinio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, remdamasi tuo, kad ji ketina atitikti būtinuosius ginčų sprendimo pagerinimo reikalavimus pagal EBPO / G20 BEPS paketą, užtikrindama, jog pagal kiekvieną jos Sutartį, kuriai taikoma, Konvencija (kuri nėra Sutartis, kuriai taikoma Konvencija, pagal kurią asmeniui leidžiama pateikti pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui), kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Jurisdikcijų veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu to asmens pareiškimas pateikiamas pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, susijusias su nediskriminavimu pilietybės pagrindu, pareiškimas gali būti pateikiamas Susitariančiosios Jurisdikcijos, kurios pilietis asmuo yra, kompetentingam asmeniui; ir tos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingo asmens atžvilgiu atliks abipusio pranešimo ar konsultavimosi procedūrą, tais atvejais, kai kompetentingas asmuo, kuriam buvo pateiktas pareiškimas dėl abipusio susitarimo procedūros, nemano, kad mokesčių mokėtojo protestas yra pagrįstas;

b) netaikyti 1 dalies antro sakinio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, ir kurios nenumato, kad 1 dalies pirmame sakinyje nurodytas pareiškimas turi būti pateiktas per atitinkamą laikotarpį, remdamasi tuo, kad ji ketina atitikti būtinuosius ginčų sprendimo pagerinimo reikalavimus pagal EBPO / G20 BEPS paketą, užtikrindama, jog taikant visas tokias Sutartis, kurioms taikoma Konvencija, 1 dalyje nurodytam mokesčių mokėtojui leidžiama pateikti pareiškimą per ne trumpesnę nei trejų metų laikotarpį, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkantis apmokestinimas;

c) netaikyti 2 dalies antro sakinio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, remdamasi tuo, kad taikant visas jos Sutartis, kurioms taikoma Konvencija:

i) bet koks abipusio susitarimo procedūros būdu pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus; ar

ii) ji ketina atitikti būtinuosius ginčų sprendimo pagerinimo reikalavimus pagal EBPO / G20 BEPS paketą, priimdama per savo dvišales derybas dėl sutarčių, sutarties nuostatą, kuria nustatoma, kad:

A) Susitariančiosios Jurisdikcijos netikslina pelno, kuris priskirtinas vienos iš Susitariančiųjų Jurisdikcijų įmonės nuolatinei buveinei pasibaigus laikotarpiui, dėl kurio abi Susitariančiosios Jurisdikcijos susitaria, nuo mokesčių metų, kuriais pelnas būtų buvęs priskirtinas nuolatinei buveinei, pabaigos (ši nuostata netaikoma sukčiavimo, rimto aplaidumo ar tyčinio įsipareigojimų nevykdymo atveju); ir

B) Susitariančiosios Jurisdikcijos į įmonės pelną neįtraukia ir atitinkamai neapmokestina pelno, kurį įmonė būtų gavusi, tačiau dėl Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, nurodytų sąlygų, susijusių su asocijuotomis įmonėmis, tokio pelno negavo praėjus laikotarpiui, dėl kurio abi Susitariančiosios Jurisdikcijos susitaria, nuo mokesčių metų, kuriais įmonė būtų gavusi pelną, pabaigos (ši nuostata netaikoma sukčiavimo, rimto aplaidumo ar tyčinio įsipareigojimų nevykdymo atveju).

6. a) Kiekviena Šalis, nepasilikusi 5 straipsnio a punkte nurodytos teisės, praneša

depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 4 dalies a punkto i papunktyje nurodyta nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata pakeičiama 1 dalies pirmu sakiniu. Kitais atvejais 1 dalies pirmas sakiny s pakeičia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas tik tiek, kiek tos nuostatos yra nesuderinamos su šiuo sakiniu.

b) Kiekviena Šalis, nepasilikusi 5 dalies b punkte nurodytos teisės, praneša depozitarui apie:

i) sąrašą jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kuriose yra nuostata, nustatanti, kad 1 dalies pirmame sakinyje nurodytas pareiškimas turi būti pateikiamas per nustatytą laikotarpį kuris yra trumpesnis nei treji metai skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkantis apmokestinimas, taip pat nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius; Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostata pakeičiama 1 dalies antru sakiniu, jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą; kitais atvejais, atsižvelgiant į ii papunktyje pateiktą sąlygą, 1 dalies antras sakiny s pakeičia Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas tik tiek, kiek tos nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalies antru sakiniu;

ii) sąrašą jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kuriose yra nuostata, nustatanti, kad 1 dalies pirmame sakinyje nurodytas pareiškimas turi būti pateikiamas per nustatytą laikotarpį kuris yra ne trumpesnis nei treji metai skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų neatitinkantis apmokestinimas, taip pat nurodant straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena tokia nuostata pateikiama, numerius; 1 dalies antras sakiny s Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, netaikomas, jeigu bet kuri Susitariančioji Jurisdikcija pateikė tokį pranešimą dėl tos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija.

c) Kiekviena Šalis praneša depozitarui apie:

i) sąrašą jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kuriose nėra 4 dalies b punkto i papunktyje pateikiamos nuostatos; 2 dalies pirmas sakiny s taikomas Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus dėl tos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija;

ii) kai tai susiję su Šalimi, kuri nepasiliko 5 dalies c punkte nurodytos teisės, sąrašą jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kuriose nėra 4 dalies b punkto ii papunktyje pateikiamos nuostatos; 2 dalies antras sakiny s taikomas Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus dėl tos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija.

d) Kiekviena Šalis praneša depozitarui apie:

i) sąrašą jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kuriose nėra 4 dalies c punkto i papunktyje pateikiamos nuostatos; 3 dalies pirmas sakiny s taikomas Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus dėl tos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija;

ii) sąrašą jos Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, kuriose nėra 4 dalies c punkto ii papunktyje pateikiamos nuostatos; 3 dalies antras sakiny s taikomas Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, tik tada, jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus dėl tos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija.

17 straipsnis

Atitinkami patikslinimai

1. Kai Susitariančioji Jurisdikcija įskaičiuoja į tos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonės pelnas toje kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Susitariančioji Jurisdikcija atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia patikslinti, atsižvelgiama į kitas Sutartis, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

2. 1 dalis taikoma vietoj nuostatos (arba tada, kai tokios nuostatos nėra), kuria Susitariančiajai Jurisdikcijai nustatomas reikalavimas atitinkamai patikslinti joje imamo tos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonės pelno mokesčio sumą, jeigu kita Susitariančioji Jurisdikcija įskaičiuoja tą pelną į tos kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonės pelną ir atitinkamai šį pelną apmokestina, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas tos kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių.

3. Šalis gali pasilikti teisę:

a) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, kuriose jau yra 2 dalyje pateikta nuostata;

b) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, remdamasi tuo, kad jeigu jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, nėra 2 dalyje nurodytos nuostatos:

i) ji atlieka atitinkamą 1 dalyje nurodytą patikslinimą; ar

ii) jos kompetentingas asmuo stengiasi šį klausimą išspręsti pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, susijusias su abipusio susitarimo procedūra;

c) kai tai susiję su Šalimi, kuri nustatė išlygą pagal 16 straipsnio 5 dalies c punkto ii papunktį (Abipusio susitarimo procedūra) netaikyti viso šio straipsnio savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, remdamasi tuo, kad per savo dvišales derybas dėl sutarčių ji priima 1 dalyje pateiktą sutarties nuostata, jeigu Susitariančiosioms Jurisdikcijoms pavyko susitarti dėl tos nuostatos ir dėl 16 straipsnio 5 dalies c punkto ii papunktyje pateiktų nuostatų (Abipusio susitarimo procedūra).

4. Kiekviena Šalis, kuri nėra nustačiusi 3 dalyje nurodytos išlygos, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija, yra 2 dalyje nurodyta nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu visos Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostata, ta nuostata pakeičiama 1 dalies nuostatomis. Kitais atvejais 1 dalimi Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos pakeičiamos tik tiek, kiek tos nuostatos yra nesuderinamos su 1 dalimi.

ARBITRAŽAS

18 straipsnis

Pasirinkimas taikyti VI dalį

Šalis gali pasirinkti taikyti šią dalį savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, ir atitinkamai praneša apie tai depozitarui. Ši dalis taikoma dviem Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosioms Jurisdikcijoms tik tada, jei abi Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokį pranešimą.

19 straipsnis

Privalomas ir įpareigojantis arbitražas

1. Jeigu:

a) pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą (kuri gali būti pakeista 16 straipsnio 1 dalimi (Abipusio susitarimo procedūra)), kuria nustatoma, kad asmuo gali pateikti pareiškimą Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui, jeigu tas asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Jurisdikcijų veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija (kuri gali būti pakeista Konvencija), nuostatų, asmuo pateikė pareiškimą Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui, remdamasis tuo, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Jurisdikcijų veiksmų buvo apmokestintas nesilaikant Sutarties, kuriai taikoma Konvencija (kuri gali būti pakeista Konvencija), nuostatų; ir

b) kompetentingi asmenys nepajėgia susitarti, kad išspręstų klausimą vadovaudamiesi Sutarties, kuriai taikoma Konvencija (kuri gali būti pakeista 16 straipsnio 2 dalimi (Abipusio susitarimo procedūra)), nuostata, kuria nustatoma, kad kompetentingas asmuo stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingu asmeniu per dvejų metų laikotarpį, prasidedantį atitinkamai 8 ar 9 dalyje nurodytą dieną (nebent, prieš pasibaigiant šiam laikotarpiui Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys susitaria dėl kito su šiuo klausimu susijusio laikotarpio ir praneša apie tokį susitarimą asmeniui, kuris pateikė pareiškimą),

bet kokie neišspręsti su pareiškimu susiję klausimai pateikiami spręsti arbitražui šioje dalyje nurodytu būdu, jei asmuo to paprašo raštu, vadovaujantis bet kuriomis Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingų asmenų pagal 10 dalies nuostatas sutartomis taisyklėmis ar procedūromis.

2. Jeigu kompetentingas asmuo sustabdė 1 dalyje nurodytą abipusio susitarimo procedūrą dėl to, kad teisme ar administraciniame teisme nagrinėjamas su vienu ar daugiau panašių klausimų susijęs pareiškimas, 1 dalies b punkte nustatytas laikotarpis sustabdomas tol, kol teismas ar administracinis teismas priima galutinį sprendimą arba kol pareiškimo nagrinėjimas sustabdomas ar pareiškimas atsiimamas iš teismo. Be to, jeigu pareiškimą pateikęs asmuo ir kompetentingas asmuo susitaria sustabdyti abipusio susitarimo procedūrą, 1 dalies b punkte nustatytas laikotarpis sustabdomas tol, kol sustabdymas neatšaukiamas.

3. Jeigu abu kompetentingi asmenys susitaria, kad tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijęs asmuo laiku nepateikė jokios papildomos svarbios informacijos, kurią pateikti prasidėjus 1 dalies b punkte nustatytam laikotarpiui prašė bet kuris kompetentingas asmuo, 1 dalies b punkte nustatytas

laikotarpis pratęsiamas laikui, kuris lygus laikotarpiui nuo informacijos paprašymo dienos iki tos informacijos pateikimo dienos.

4. a) Arbitražo sprendimas dėl arbitražui spręsti pateiktų klausimų įgyvendinamas pasiekiant abipusį susitarimą dėl 1 dalyje nurodyto pareiškimo. Arbitražo sprendimas yra galutinis.

b) Arbitražo sprendimas yra įpareigojantis abiem Susitariančiosioms Jurisdikcijoms, išskyrus šiuos atvejus:

i) jeigu tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijęs asmuo nepriima abipusio susitarimo, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas. Tada kompetentingi asmenys pareiškimo toliau nagrinėti negali. Laikoma, kad tiesiogiai su nagrinėjamu pareiškimu susijęs asmuo nepriima abipusio susitarimo, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas dėl pareiškimo, jeigu bet kuris tiesiogiai su nagrinėjamu pareiškimu susijęs asmuo per 60 dienų nuo pranešimo apie abipusį susitarimą išsiuntimo asmeniui dienos neatšaukia visų abipusio susitarimo būdu, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas, išspręstų klausimų, kad jų nenagrinėtų joks teismas ar administracinis teismas arba, laikydamasis to abipusio susitarimo, kitaip nenutraukia bet kokio su tais klausimais susijusio teismo nagrinėjimo ar nagrinėjimo administraciniame teisme;

ii) jeigu pagal vienos iš Susitariančiųjų Jurisdikcijų teismo galutinį sprendimą arbitražo sprendimas laikomas negaliojančiu. Tokiu atveju laikoma, kad prašymas nagrinėti pareiškimą arbitraže pagal 1 dalį nebuvo pateiktas ir kad arbitražo proceso nebuvo (išskyrus 21 (Arbitražo proceso konfidencialumas) ir 25 straipsnių (Arbitražo proceso išlaidos) taikymą). Tokiu atveju gali būti pateikiamas naujas prašymas dėl arbitražo, nebent kompetentingi asmenys susitaria, kad tokio naujo prašymo nebūtų leidžiama pateikti;

iii) jeigu tiesiogiai su nagrinėjamu pareiškimu susijęs asmuo siekia, kad klausimai, kurie buvo išspręsti arbitražo sprendimą įgyvendinančio abipusio susitarimo būdu, būtų nagrinėjami bet kuriame teisme ar administraciniame teisme.

5. Kompetentingas asmuo, kuris gavo pradinį prašymą dėl abipusio susitarimo procedūros, kaip nurodyta 1 dalies a punkte, per du kalendorinius mėnesius nuo prašymo gavimo:

a) nusiunčia asmeniui, kuris pateikė pareiškimą, pranešimą apie tai, kad gavo prašymą; ir

b) nusiunčia pranešimą apie prašymo gavimą, kartu su prašymo kopija, kompetentingam kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos asmeniui.

6. Per tris kalendorinius mėnesius nuo tada, kai kompetentingas asmuo gauna prašymą dėl abipusio susitarimo procedūros (ar tokio prašymo kopiją iš kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingo asmens) jis arba:

a) praneša asmeniui, kuris pateikė pareiškimą, ir kitam kompetentingam asmeniui, kad gavo informaciją, būtiną esminiam pareiškimo nagrinėjimui pradėti; arba

b) paprašo šiuo tikslu iš to asmens papildomos informacijos.

7. Jeigu vadovaujantis 6 dalies b punktu, vienas ar abu kompetentingi asmenys paprašo iš pareiškimą pateikusio asmens papildomos informacijos, būtinos pareiškimui nagrinėti iš esmės, papildomos informacijos paprašęs kompetentingas asmuo per tris kalendorinius mėnesius nuo papildomos informacijos gavimo iš to asmens, praneša tam asmeniui ir kitam kompetentingam asmeniui, kad:

a) jis gavo prašomą informaciją; arba

b) tam tikros prašomos informacijos vis dar trūksta.

8. Jeigu nė vienas kompetentingas asmuo nepaprašo papildomos informacijos pagal 6 dalies b punktą, 1 dalyje nurodyta pradžios data yra ta, kuri yra ankstesnė iš šių datų:

a) diena, kurią abu kompetentingi asmenys pranešė pareiškimą pateikusiam asmeniui pagal 6 dalies a punktą; ir

b) diena, kai praeina trys kalendoriniai mėnesiai nuo pranešimo pagal 5 dalies b punktą kitos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui.

9. Jeigu papildomos informacijos buvo paprašyta pagal 6 dalies b punktą, 1 dalyje nurodyta pradžios data yra ta, kuri yra ankstesnė iš šių datų:

a) vėliausia iš dienų, kurią papildomos informacijos paprašė kompetentingi asmenys pranešė pareiškimą pateikusiam asmeniui ir kitam kompetentingam asmeniui pagal 7 dalies a punktą; ir

b) diena, kai praeina trys kalendoriniai mėnesiai nuo tada, kai abu kompetentingi asmenys gavo visą bet kurio kompetentingo asmens prašomą informaciją iš pareiškimą pateikusio asmens.

Tačiau, jeigu vienas ar abu kompetentingi asmenys nusiunčia 7 dalies b punkte nurodytą pranešimą, toks pranešimas laikomas papildomos informacijos prašymu pagal 6 dalies b punktą.

10. Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu (vadovaudamosi atitinkamos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, su abipusio susitarimo procedūromis susijusiu straipsniu) nustato šios Konvencijos dalies nuostatų taikymo būdą, įskaitant būtiniausią informaciją, kuri reikalinga kiekvienam kompetentingam asmeniui, kad jis galėtų nagrinėti pareiškimą iš esmės. Toks susitarimas sudaromas iki dienos, kurią arbitražui gali būti pirmą kartą pateikiami neišspręsti su pareiškimu susiję klausimai ir nuo kurios jie kartkartėmis gali būti keičiami.

11. Šalis, taikydama šį straipsnį savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, gali pasilikti teisę pakeisti 1 dalies b punkte nustatytą dvejų metų laikotarpį trejų metų laikotarpiu.

12. Šalis gali pasilikti teisę taikyti šias taisykles savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, neatsižvelgdama į kitas šio straipsnio nuostatas:

a) bet koks klausimas, neišspręstas nagrinėjant pareiškimą abipusio susitarimo procedūros metu, kuriam kitu atveju būtų taikomas šioje Konvencijoje nustatytas arbitražo procesas, arbitražui spręsti neteikiamas, jeigu bet kurios Susitariančiųjų Jurisdikcijų teismas ar administracinis teismas jau priėmė sprendimą šiuo klausimu;

b) jei bet kuriuo momentu nuo tada, kai buvo pateiktas prašymas dėl arbitražo, ir iki tol, kol arbitrų kolegija pateikia Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims savo sprendimą, sprendimą dėl minėto klausimo priima vienos iš Susitariančiųjų Jurisdikcijų teismas ar administracinis teismas, arbitražo procesas nutraukiamas.

20 straipsnis

Arbitrų paskyrimas

1. Išskyrus tiek, kiek Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys abipusiškai susitaria dėl kitokių taisyklių, šios Konvencijos dalies tikslais taikomos 2–4 dalys.

2. Skiriant arbitrų kolegijos narius vadovaujamosi tokiomis taisyklėmis:

a) Arbitrų kolegiją sudaro trys nariai, turintys kompetencijos ar patirties tarptautinių mokesčių srityje.

b) Kiekvienas kompetentingas asmuo paskiria vieną kolegijos narį per 60 dienų nuo arbitražo prašymo pagal 19 straipsnio 1 dalį (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas). Du taip paskirti kolegijos nariai per 60 dienų nuo paskutinio iš jų paskyrimo paskiria trečiąjį narį, kuris atlieka arbitražo kolegijos pirmininko pareigas. Kolegijos pirmininkas nėra nė vienos Susitariančiųjų Jurisdikcijų pilietis ar nuolatinis gyventojas.

c) Kiekvienas į arbitrų kolegiją paskirtas narys paskyrimo momentu turi būti nešališkas ir nepriklausomas nuo Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingų asmenų, mokesčių administracijų ir finansų ministerijų ir nuo visų tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijusių asmenų (taip pat jų patarėjų), išlaikyti savo nešališkumą ir nepriklausomumą per visą klausimo nagrinėjimo laiką ir per visą vėlesnį pagrįstos trukmės laikotarpį vengti bet kokio elgesio, kuris galėtų pakenkti arbitrų nešališkumui ir nepriklausomumui, kai tai susiję su klausimo nagrinėjimu.

3. Jeigu Susitariančiųios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo nepaskiria arbitrų kolegijos nario 2 dalyje nustatytu būdu ir per 2 dalyje nustatytus arba Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingų asmenų sutartus laikotarpius, kolegijos narį to kompetentingo asmens vardu paskiria Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Mokesčių politikos ir administravimo centro aukščiausiasis pareigūnas, kuris nėra nė vienos Susitariančiųios Jurisdikcijos pilietis.

4. Jeigu du pradiniai arbitrų kolegijos nariai nepaskiria pirmininko 2 dalyje nustatytu būdu ir per 2 dalyje nustatytus arba Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingų asmenų sutartus laikotarpius, kolegijos pirmininką paskiria Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Mokesčių politikos ir administravimo centro aukščiausiasis pareigūnas, kuris nėra nė vienos Susitariančiųios Jurisdikcijos pilietis.

21 straipsnis

Arbitražo proceso konfidencialumas

1. Vien tik šios Konvencijos dalies nuostatų ir atitinkamos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, taip pat Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymų, susijusių su informacijos mainais, konfidencialumu ir administracine pagalba, taikymo tikslais, arbitrų kolegijos nariai ir daugiausia trys kiekvienam nariui tenkantys darbuotojai laikomi asmenimis ar institucijomis, kuriems gali būti atskleista informacija (ir būsimiems arbitrams vien tik tiek, kiek būtina patikrinti jų gebėjimą atitikti arbitrų reikalavimus). Arbitrų kolegijos ar būsimų arbitrų gauta informacija ir kompetentingų asmenų iš arbitrų kolegijos gaunama informacija laikoma informacija, kuria pasikeičiama pagal Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, susijusias su informacijos mainais ir administracine pagalba.

2. Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys užtikrina, kad arbitrų kolegijos nariai ir jų darbuotojai, prieš pradėdami veikti arbitražo procese, raštu susitartų tvarkyti bet kokią su arbitražo procesu susijusią informaciją laikydamiesi konfidencialumo ir informacijos neatskleidimo įsipareigojimų, apibrėžtų Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatose dėl informacijos mainų ir administracinės pagalbos ir vadovaudamiesi galiojančiais Susitariančiųjų Jurisdikcijų įstatymais.

22 straipsnis

Pareiškimo išsprendimas prieš pasibaigiant arbitražo procesui

Taikant šią Konvencijos dalį ir atitinkamas Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatas, kuriomis nustatomas pareiškimų išsprendimas abipusio susitarimo būdu, su pareiškimu susijusi abipusio susitarimo procedūra, taip pat arbitražo procesas nutraukiami, jeigu bet kuriuo momentu, po to, kai prašymas dėl arbitražo pateikiamas Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims ir prieš arbitražo kolegijai paskelbiant Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims savo sprendimą:

a) Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys pasiekia abipusį susitarimą dėl pareiškimo; ar

b) pareiškimą pateikęs asmuo atsiima prašymą dėl arbitražo ar prašymą dėl abipusio susitarimo procedūros.

23 straipsnis

Arbitražo proceso rūšys

1. Išskyrus tiek, kiek Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys abipusiškai susitaria dėl kitokių taisyklių taikymo, taikant arbitražo procesą pagal šią Konvencijos dalį, vadovaujamosi tokiomis taisyklėmis:

a) pateikus pareiškimą arbitražui, kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo arbitrų kolegijai iki susitarimu nustatytos datos pateikia siūlomą rezoliuciją, kurioje minimi visi neišspręsti su pareiškimu susiję klausimai (klausimas) (atsižvelgdama į visus anksčiau dėl pareiškimo pasiektus Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingų asmenų tarpusavio susitarimus). Siūlomoje rezoliucijoje apsiribojama konkrečių pinigų sumų paskirstymu (pavyzdžiui, pajamų ar išlaidų) arba, jei nurodyta, didžiausiu mokesčio, kuris imamas pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, už kiekvieną patikslinimą ar panašų su pareiškimu susijusį klausimą, tarifo nustatymu. Tuo atveju, kai Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys nepajėgia susitarti dėl klausimo, susijusio su atitinkamos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatos taikymo sąlygomis (toliau – ribos klausimas), pavyzdžiui, ar asmuo yra rezidentas arba ar yra nuolatinė buveinė, kompetentingi asmenys gali siūlyti alternatyvias rezoliucijas dėl klausimų, kurių išsprendimas priklauso nuo tokių ribos klausimų išsprendimo;

b) kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo taip pat gali pateikti svarstyti arbitrų kolegijai pagrindžiamąją nuomonę. Kiekvienas kompetentingas asmuo, kuris pateikia siūlomą rezoliuciją ar pagrindžiamąją nuomonę, pateikia jų kopijas kitam kompetentingam asmeniui iki datos, kurią siūloma rezoliucija ir pagrindžiamoji nuomonė turėjo būti pateiktos. Kiekvienas kompetentingas asmuo taip pat gali iki susitarimu nustatytos datos arbitrų kolegijai pateikti atsakomąjį dokumentą dėl kito kompetentingo asmens pateiktos siūlomos rezoliucijos ir pagrindžiamosios nuomonės. Bet kurio atsakomojo dokumento kopija pateikiama kitam kompetentingam asmeniui iki datos, kurią turėjo būti pateikta atsakomojo dokumento kopija;

c) arbitrų kolegija pasirenka, kaip savo sprendimą, vieną iš siūlomų rezoliucijų dėl pareiškimo, kurias kompetentingi asmenys pateikė dėl kiekvieno klausimo ir bet kokio ribos klausimo, ir nepateikia sprendimo loginio pagrindo ar kokio nors kito jo paaiškinimo. Arbitražo sprendimas priimamas paprasta kolegijos narių balsų dauguma. Arbitražo kolegija pateikia savo

rašytinį sprendimą Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims. Arbitražo sprendimas neturi precedentinės galios.

2. Šalis, taikydama šį straipsnį savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, gali pasilikti teisę netaikyti 1 dalies savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija. Tokiu atveju, išskyrus tiek, kiek Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys abipusiškai susitaria dėl kitokių taisyklių taikymo, arbitražo procese vadovaujamosi tokiomis taisyklėmis:

a) Pateikus pareiškimą arbitražui, kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingas asmuo, be pagrindo nedelsdamas, pateikia visiems kolegijos nariams bet kokią informaciją, kuri gali būti būtina arbitražo sprendimui priimti. Jeigu Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, sprendime neatsižvelgiama į bet kokią informaciją, kurios kompetentingi asmenys neturėjo iki tol, kol jos abi gavo prašymą dėl arbitražo.

b) Arbitrų kolegija nusprendžia dėl arbitražui pateiktų klausimų vadovaudamasi galiojančiomis Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatomis ir, atsižvelgdama į šias nuostatas, Susitariančiųjų Jurisdikcijų vidaus įstatymų nuostatomis. Kolegijos nariai taip pat svarsto bet kokius kitus šaltinius, kuriuos Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali aiškiai nurodyti.

c) Arbitražo sprendimas Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims pateikiamas raštu ir jame nurodomi teisės šaltiniai, kuriais buvo remtasi, taip pat pateikiamas sprendimo motyvų paaiškinimas. Arbitražo sprendimas priimamas paprasta jo kolegijos narių balsų dauguma. Arbitražo sprendimas neturi precedentinės galios.

3. Šalis, kuri nepasirinko 2 dalyje nurodytos išlygos, gali pasilikti teisę netaikyti pirmiau pateiktą šio straipsnio dalių savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, sudarytoms su tokią teisę pasirinkusiomis šalimis. Tokiu atveju kiekvienos tokios Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys stengiasi susitarti dėl tai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, taikytinos arbitražo proceso rūšies. Kol bus pasiekta tokio susitarimo, 19 straipsnis (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas) tokiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, netaikomas.

4. Šalis taip pat gali pasirinkti taikyti 5 dalį savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, ir atitinkamai praneša apie tai depozitarui. 5 dalis taikoma dviem Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosioms Jurisdikcijoms, jeigu viena iš Susitariančiųjų Jurisdikcijų pateikė tokią pranešimą.

5. Prieš prasidedant arbitražo procesui, Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys užtikrina, kad kiekvienas pareiškimą pateikęs asmuo ir jo patarėjai raštu susitartų neatskleisti jokiame kitame asmeniui jokios vykstant arbitražo procesui iš bet kurio kompetentingo asmens ar arbitrų kolegijos gautos informacijos. Abipusio susitarimo procedūra pareiškimui pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, nagrinėti, taip pat arbitražo procesas pagal šios Konvencijos dalį, nutraukiami, jeigu bet kuriuo momentu, po to, kai prašymas dėl arbitražo pateikiamas Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims ir iki tol, kol arbitražo kolegija paskelbia Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingiems asmenims savo sprendimą, pareiškimą pateikęs asmuo ar vienas to asmens patarėjų iš esmės pažeidžia tą susitarimą.

6. Neatsižvelgiant į 4 dalį, Šalis, kuri pasirenka netaikyti 5 dalies, gali pasilikti teisę netaikyti 5 dalies vienai ar daugiau nustatytų Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija, arba visoms savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija.

7. Šalis, kuri pasirenka taikyti 5 dalį, gali pasilikti teisę netaikyti šios Konvencijos dalies visoms Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, kurių atžvilgiu kita Susitariančioji Jurisdikcija nustato išlygą pagal 6 dalį.

24 straipsnis

Susitarimas dėl kitokios rezoliucijos

1. Šalis, taikydama šią Konvencijos dalį savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, gali pasirinkti taikyti 2 dalį ir atitinkamai praneša apie tai depozitarui. 2 dalis taikoma dviem Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosioms Jurisdikcijoms tik tada, jei abi Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokį pranešimą.

2. Neatsižvelgiant į 19 straipsnio 4 dalį (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas), arbitražo sprendimas pagal šią Konvencijos dalį neprivalomas Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosioms Jurisdikcijoms ir neturi būti įgyvendinamas, jei Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys susitaria dėl kitokio visų neišspręstų klausimų išsprendimo per tris kalendorinius mėnesius nuo tada, kai jiems pateikiamas arbitražo sprendimas.

3. Šalis, kuri pasirenka taikyti 2 dalį, gali pasilikti teisę taikyti 2 dalį tik toms savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei joms taikoma 23 straipsnio 2 dalis (Arbitražo proceso rūšis).

25 straipsnis

Arbitražo proceso išlaidos

Taikant arbitražo procesą pagal šią Konvencijos dalį, atlyginimus arbitrų kolegijos nariams ir jų išlaidas, taip pat bet kokias Susitariančiųjų Jurisdikcijų dėl arbitražo proceso turėtas išlaidas padengia Susitariančiosios Jurisdikcijos savo kompetentingų asmenų savitarpio susitarimu nustatytu būdu. Jei tokio susitarimo nėra, kiekviena Susitariančioji Jurisdikcija padengia savo pačios ir savo paskirto kolegijos nario išlaidas. Arbitrų kolegijos pirmininko išlaidas ir kitas su arbitražo procesu susijusias išlaidas lygiomis dalimis padengia Susitariančiosios Jurisdikcijos.

26 straipsnis

Suderinamumas

1. Remiantis 18 straipsniu (Pasirinkimas taikyti VI dalį), šios Konvencijos dalies nuostatos taikomos vietoj Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų (arba tada, kai tokių nuostatų nėra), kuriomis nustatoma, kad abipusio susitarimo procedūros metu neišspręstus klausimus nagrinėja arbitražas. Kiekviena Šalis, kuri pasirenka taikyti šią Konvencijos dalį, praneša depozitarui, ar kiekvienoje jos Sutartyje, kuriai taikoma Konvencija (išskyrus tas, kurioms taikoma 4 dalyje nustatyta išlyga), yra tokia nuostata, ir jei tokia nuostata yra, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose ji pateikiama, numerį. Jeigu abi Susitariančiosios Jurisdikcijos pateikė tokius pranešimus apie Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatą, ta nuostata toms Susitariančiosioms Jurisdikcijoms pakeičiama šios Konvencijos dalies nuostatomis.

2. Bet koks abipusio susitarimo procedūros metu neišspręstas klausimas, kuriam kitu atveju

būtų taikomas šioje Konvencijos dalyje nustatytas arbitražo procesas, arbitražui spręsti netaikomas, jeigu tas klausimas priskiriamas klausimams, dėl kurių anksčiau, vadovaujantis dvišale ar daugiašale konvencija, kuria nustatoma, kad neišspręstus su abipusio susitarimo procedūra susijusius klausimus nagrinėja privalomas ir įpareigojantis arbitražas, buvo sudaryta arbitrų kolegija ar panašus organas.

3. Remiantis 1 dalimi, jokia šios Konvencijos dalies nuostata neturi poveikio platesnio pobūdžio įsipareigojimams, susijusiems su abipusio susitarimo procedūros metu neišspręstų klausimų nagrinėjimu arbitraže ir atsirandantiems dėl kitų konvencijų, kurių šalys Susitariančiosios Jurisdikcijos yra arba bus.

4. Šalis gali pasilikti teisę netaikyti šios Konvencijos dalies vienai ar daugiau nustatytų Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija (arba visoms savo Sutarims, kurioms taikoma Konvencija), kuriose jau yra nuostata dėl abipusio susitarimo procedūros metu neišspręstų klausimų nagrinėjimo privalomame ir įpareigojančiame arbitraže.

VII DALIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 straipsnis

Pasirašymas ir ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas

1. Ši Konvencija teikiama pasirašyti nuo 2016 m. gruodžio 31 d.:
 - a) visoms valstybėms;
 - b) Džersiui (Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė); Gernsiui (Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė); Meno salai (Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė); ir
 - c) bet kuriai kitai jurisdikcijai, kuriai Šalių ir signatarių bendru sutarimu priimtu sprendimu leidžiama tapti Konvencijos Šalimi.
2. Šią Konvenciją pasirašiusios šalys turi ją ratifikuoti, priimti ar patvirtinti.

28 straipsnis

Išlygos

1. Vadovaujantis 2 dalimi, šiai Konvencijai negali būti nustatoma jokia išlyga, išskyrus išlygas, kurios aiškiai nustatomos:
 - a) 3 straipsnio 5 dalyje (Skaidrūs subjektai);
 - b) 4 straipsnio 3 dalyje (Dvigubo rezidavimo subjektai);
 - c) 5 straipsnio 8 ir 9 dalyse (Dvigubo apmokestinimo panaikinimo metodų taikymas);
 - d) 6 straipsnio 4 dalyje (Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, tikslas)
 - e) 7 straipsnio 15 ir 16 dalyse (Piktnaudžiavimo sutartimi prevencija);
 - f) 8 straipsnio 3 dalyje (Dividendų pervedimo sandoriai);
 - g) 9 straipsnio 6 dalyje (Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus subjektą, kurie sukuria savo vertę daugiausia iš nekilnojamojo turto, akcijas ar turtinius interesus);
 - h) 10 straipsnio 5 dalyje (Kovos su piktnaudžiavimu taisyklė, skirta trečiųjų šalių jurisdikcijose įsikūrusiems nuolatinėms buveinėms);
 - i) 11 straipsnio 3 dalyje (Mokestinių sutarčių taikymas siekiant apriboti Šalies teisę apmokestinti savo rezidentus);
 - j) 12 straipsnio 4 dalyje (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant atstovavimo susitarimais ir panašiomis strategijomis);
 - k) 13 straipsnio 6 dalyje (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant konkrečiai veiklai taikomomis išimtimis);
 - l) 14 straipsnio 3 dalyje (Sutarčių išskaidymas);
 - m) 15 straipsnio 2 dalyje (Glaudžiai su įmone susijusio asmens apibrėžtis);

- n) 16 straipsnio 5 dalyje (Abipusio susitarimo procedūra);
- o) 17 straipsnio 3 dalyje (Atitinkami patikslinimai);
- p) 19 straipsnio 11 ir 12 dalyse (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas);
- q) 23 straipsnio 2,3, 6 ir 7 dalyse (Arbitražo proceso rūšis);
- r) 24 straipsnio 3 dalyje (Susitarimas dėl kitokios rezoliucijos);
- s) 26 straipsnio 4 dalyje (Suderinamumas);
- t) 35 straipsnio 6 ir 7 dalyse (Išigaliojimas);
- u) 36 straipsnio 2 dalyje (VI dalies išigaliojimas).

2. a) Neatsižvelgiant į 1 dalį, Šalis, kuri pagal 18 straipsnį pasirenka (Pasirinkimas taikyti VI dalį) taikyti VI dalį (Arbitražas), gali nustatyti vieną ar daugiau išlygų dėl pareiškimų, kurie gali būti nagrinėjami arbitraže pagal VI dalies (Arbitražas) nuostatas, apimties. Šaliai, kuri, tapusi, pagal 18 straipsnį (Pasirinkimas taikyti VI dalį) pasirenka taikyti VI dalį (Arbitražas) vėliau nei tampa šios Konvencijos Šalimi, išlygos pagal šį punktą nustatomos tuo pat metu, kai ta Šalis pagal 18 straipsnį (Pasirinkimas taikyti VI dalį) praneša apie tai depozitarui.

b) pagal a punktą nustatytos išlygos teikiamos priimti. Laikoma, kad Šalis priėmė pagal a punktą nustatytą išlygą, jeigu ji iki dvylikos kalendorinių mėnesių laikotarpio, prasidedančio pranešimo depozitarui apie išlygą nusiuntimo dieną, pabaigos ar iki tos dienos, kurią ji deponavo savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, atsižvelgiant į tai, kuri diena vėlesnė, nepranešė depozitarui apie tai, kad prieštarauja dėl išlygos. Šalis, kuri, tapusi šios Konvencijos Šalimi, pagal 18 straipsnį pasirenka (Pasirinkimas taikyti VI dalį) taikyti VI dalį (Arbitražas), gali pareikšti prieštaravimą dėl anksčiau kitų Šalių pagal a punktą nustatytų išlygų tada, kai pirmiau minėta Šalis pagal 18 straipsnį praneša apie tai depozitarui (Pasirinkimas taikyti VI dalį). Jeigu Šalis pareiškia prieštaravimą dėl pagal a punktą nustatytos išlygos, visa VI dalis (Arbitražas) netaikoma prieštaraujančiosios ir išlygą nustatančiosios šalių tarpusavio sutartims.

3. Jeigu atitinkamomis šios Konvencijos nuostatomis nenustatoma kitaip, vadovaujantis 1 ar 2 dalimi nustatyta išlyga:

a) keičia išlygą nustatančiajai Šaliai, atsižvelgiant į jos santykius su kita Šalimi, su šia išlyga susijusias šios Konvencijos nuostatas tiek, kiek jas keičia pati išlyga; ir

b) tiek pat keičia minėtas nuostatas kitai Šaliai, atsižvelgiant į jos santykius su išlygą nustatančiaja Šalimi.

4. Sutartims, kurioms taikoma Konvencija, jei jas sudarė jurisdikcija ar teritorija, už kurios tarptautinius santykius Šalis yra atsakinga, ar sudarytoms jurisdikcijos ar teritorijos vardu, taikomas išlygas, jeigu ta jurisdikcija ar teritorija nėra Konvencijos Šalis pagal 27 straipsnio 1 dalies b ir c punktus (Pasirašymas ir ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas), nustato atsakinga Šalis ir jos gali skirtis nuo tos Šalies savo sutartims, kurioms taikoma Konvencija, nustatytų išlygų.

5. Išlygos nustatomos pasirašant Konvenciją ar deponuojant pagal šio straipsnio 2, 6 ir 9 dalis ir pagal 29 straipsnio 5 dalį (Pranešimai) jos ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus. Šaliai, kuri, tapusi šios Konvencijos Šalimi, pagal 18 straipsnį pasirenka (Pasirinkimas taikyti VI dalį) taikyti VI dalį (Arbitražas), šio straipsnio 1 dalies p, r, s ir t punktuose nurodytos išlygos nustatomos tuo pačiu metu, kaip tos Šalies pranešimas apie tai depozitarui pagal 18 straipsnį

(Pasirinkimas taikyti VI dalį).

6. Jeigu išlygos nustatomos pasirašant Konvenciją, jos turi būti patvirtintos deponuojant Konvencijos ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, nebent dokumente, kuriame nustatytos išlygos, aiškiai nurodoma, kad jis turi būti laikomas galutiniu pagal šio straipsnio 2, 5 ir 9 dalis ir pagal 29 straipsnio 5 dalį (Pranešimai).

7. Jeigu išlygos nėra nustatomos pasirašant Konvenciją, depozitarui tuo metu pateikiamas laikinasis numatomų išlygų sąrašas.

8. Kai tai susiję su išlygomis, nustatytomis pagal kiekvieną iš toliau pateiktų nuostatų, tuo pat metu, kai nustatomos tokios išlygos, turi būti pateikiamas sąrašas sutarčių, apie kurias buvo pranešta pagal 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį (Sąvokų aiškinimas), jei joms taikoma atitinkamoje nuostatoje apibrėžta išlyga (o, kai tai susiję su išlyga pagal bet kurią iš toliau pateiktų nuostatų, išskyrus c, d ir n dalyse nurodytas išlygas, nurodo straipsnio ir dalies, kuriuose kiekviena atitinkama nuostata pateikiama, numerį):

- a) 3 straipsnio 5 dalies b, c, d, e ir g punktuose (Skaidrūs subjektai);
- b) 4 straipsnio 3 dalies b, c ir d punktuose (Dvigubo rezidavimo subjektai);
- c) 5 straipsnio 8 ir 9 dalyse (Dvigubo apmokestinimo panaikinimo metodų taikymas);
- d) 6 straipsnio 4 dalyje (Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, tikslas);
- e) 7 straipsnio 15 dalies b ir c punktuose (Piktnaudžiavimo sutartimi prevencija);
- f) 8 straipsnio 3 dalies b punkto i, ii ir iii papunkčiuose (Dividendų pervedimo sandoriai);
- g) 9 straipsnio 6 dalies d, e ir f punktuose (Kapitalo priaugio pajamos, gaunamos perleidus subjektų, kurie sukuria savo vertę daugiausia iš nekilnojamojo turto, akcijas ar turtinius interesus);
- h) 10 straipsnio 5 dalies b ir c punktuose (Kovos su piktnaudžiavimu taisyklė, skirta trečiųjų šalių jurisdikcijose įsikūrusiems nuolatinėms buveinėms);
- i) 11 straipsnio 3 dalies b punkte (Mokestinių sutarčių taikymas siekiant apriboti Šalies teisę apmokestinti savo rezidentus);
- j) 13 straipsnio 6 dalies b punkte (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant konkrečiai veiklai taikomomis išimtimis);
- k) 14 straipsnio 3 dalies b punkte (Sutarčių išskaidymas);
- l) 16 straipsnio 5 dalies b punkte (Abipusio susitarimo procedūra);
- m) 17 straipsnio 3 dalies a punkte (Atitinkami patikslinimai);
- n) 23 straipsnio 6 dalyje (Arbitražo proceso rūšis);
- o) 26 straipsnio 4 dalyje (Suderinamumas);

Išlygos, pateiktos a–o punktuose, netaikomos jokiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, jei ji neįtraukta į šioje dalyje nurodytą sąrašą.

9. Bet kuri Šalis, kuri nustatė išlygą vadovaudamasi 1 ar 2 dalimi, gali bet kada ją atšaukti ar pakeisti labiau apribojančia išlyga, nusiųsdama depozitarui pranešimą. Tokia Šalis nusiunčia bet kokius papildomus pranešimus pagal 29 straipsnio 6 dalį (Pranešimai), kurių, atšaukus ar pakeitus išlygą kita išlyga, gali prireikti. Vadovaujantis 35 straipsnio 7 dalimi (Įsigaliojimas), atšaukimas ar pakeitimas įsigalioja:

a) vien tik Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, sudarytai su valstybėmis ar jurisdikcijomis, kurios yra Konvencijos Šalys, kai depozitaras gauna pranešimą apie išlygos atšaukimą ar pakeitimą:

i) kai tai susiję su išlygomis dėl nuostatų, susijusių su mokesčiais, išskaitomais prie šaltinio, jeigu tokių mokesčių priežastis atsiranda kitų metų sausio 1 d. ar vėliau nuo tada, kai pasibaigia šešių kalendorinių mėnesių laikotarpis, prasidėjęs tą dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo išlygos atšaukimo ar pakeitimo pranešimą; ir

ii) kai tai susiję su išlygomis dėl visų kitų nuostatų, susijusių su mokesčiais, taikomais mokestiniams laikotarpiams, prasidedantiems kitų metų sausio 1 d. ar vėliau nuo tada, kai baigiasi šešių kalendorinių mėnesių laikotarpis, prasidėjęs tą dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo išlygos atšaukimo ar pakeitimo pranešimą; ir

b) kai tai susiję su Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, dėl kurios viena ar daugiau Susitariančiųjų Jurisdikcijų tampa šios Konvencijos Šalimi po dienos, kurią depozitaras gauna išlygos atšaukimo ar pakeitimo pranešimą: vėlesnę iš tų dienų, kurią Konvencija įsigalioja šioms Susitariančiosioms Jurisdikcijoms.

29 straipsnis

Pranešimai

1. Vadovaujantis šio straipsnio 5 ir 6 dalimis ir 35 straipsnio 7 dalimi (Įsigaliojimas), tuo pat metu, kai pasirašoma Konvencija ar deponuojamas Konvencijos ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas, turi būti pateikiami pranešimai pagal toliau pateikiamas nuostatas:

a) 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį (Sąvokų aiškinimas);

b) 3 straipsnio 6 dalį (Skaidrūs subjektai);

c) 4 straipsnio 4 dalį (Dvigubo rezidavimo subjektai);

d) 5 straipsnio 10 dalį (Dvigubo apmokestinimo panaikinimo metodų taikymas);

e) 6 straipsnio 5 ir 6 dalis (Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, tikslas);

f) 7 straipsnio 17 dalį (Piktnaudžiavimo sutartimi prevencija);

g) 8 straipsnio 4 dalį (Dividendų pervedimo sandoriai);

h) 9 straipsnio 7 ir 8 dalis (Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus subjektą, kurie sukuria savo vertę daugiausia iš nekilnojamojo turto, akcijas ar turtinius interesus);

i) 10 straipsnio 6 dalį (Kovos su piktnaudžiavimu taisyklė, skirta trečiųjų šalių jurisdikcijose įsikūrusioms nuolatinėms buveinėms);

j) 11 straipsnio 4 dalį (Mokestinių sutarčių taikymas siekiant apriboti Šalies teisę apmokestinti savo rezidentus);

k) 12 straipsnio 5 ir 6 dalis (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant atstovavimo susitarimais ir panašiomis strategijomis);

l) 13 straipsnio 7 ir 8 dalis (Siekis dirbtinai išvengti nuolatinės buveinės statuso pasinaudojant konkrečiai veiklai taikomomis išimtimis);

m) 14 straipsnio 4 dalį (Sutarčių išskaidymas);

- n) 16 straipsnio 6 dalį (Abipusio susitarimo procedūra);
- o) 17 straipsnio 4 dalį (Atitinkami patikslinimai);
- p) 18 straipsnis (Pasirinkimas taikyti VI dalį);
- q) 23 straipsnio 4 dalį (Arbitražo proceso rūšis);
- r) 24 straipsnio 1 dalį (Susitarimas dėl kitokios rezoliucijos);
- s) 26 straipsnio 1 dalį (Suderinamumas); ir
- t) 35 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 7 dalis (Įsigaliojimas).

2. Pranešimus apie Sutartis, kurioms taikoma Konvencija, jei jas sudarė jurisdikcija ar teritorija, už kurios tarptautinius santykius Šalis yra atsakinga, ar jei jos sudarytos jurisdikcijos ar teritorijos vardu, jeigu ta jurisdikcija ar teritorija nėra Konvencijos Šalis pagal 27 straipsnio 1 dalies b ir c punktus (Pasirašymas ir ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas), pateikia atsakinga Šalis ir jie gali skirtis nuo tos Šalies teikiamų pranešimų dėl savo Sutarčių, kurioms taikoma Konvencija.

3. Jeigu pranešimai pateikiami pasirašant Konvenciją, jie turi būti patvirtinti deponuojant Konvencijos ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą, nebent dokumente, kuriame nustatyti pranešimai, aiškiai nurodoma, kad jis pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis ir pagal 35 straipsnio 7 dalį (Įsigaliojimas) turi būti laikomas galutiniu.

4. Jeigu pranešimai pasirašant Konvenciją nepateikiami, depozitarui tuo pat metu pateikiamas laikinasis numatomų pranešimų sąrašas.

5. Šalis gali bet kada papildyti sutarčių, apie kurias turi būti pranešama pagal 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį (Sąvokų aiškinimas), sąrašą, nusiųsdama depozitarui pranešimą. Šiame pranešime Šalis nurodo, ar sutarčiai taikoma kuri nors jos nustatyta išlyga, įvardyta 28 straipsnio 8 dalyje (Išlygos). Šalis taip pat gali nustatyti naują išlygą, nurodytą 28 straipsnio 8 dalyje (Išlygos), jeigu papildoma sutartis būtų pirmoji, kuriai būtų taikoma tokia išlyga. Šalis taip pat pateikia bet kokius papildomus pranešimus, kurių gali prireikti pagal 1 dalies b–t punktus, kad praneštų apie įtrauktas papildomas sutartis. Be to, jei dėl papildymo pirmą kartą įtraukiama mokesčių sutartis, kurią sudarė jurisdikcija ar teritorija, už kurios tarptautinius santykius Šalis yra atsakinga, ar kuri buvo sudaryta tos jurisdikcijos ar teritorijos vardu, Šalis nurodo bet kokias išlygas (nustatytas pagal 28 straipsnio 4 dalį (Išlygos)) arba pranešimus (nustatytus pagal šio straipsnio 2 dalį), taikytinus Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, jei ją sudarė jurisdikcija ar teritorija ar jei ji buvo sudaryta jurisdikcijos ar teritorijos vardu. Tą dieną, kai papildoma (-os) sutartis (-ys), apie kurią (-as) pranešama pagal 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį (Sąvokų aiškinimas), tampa sutartimis, kurioms taikoma Konvencija, 35 straipsnio nuostatomis (Įsigaliojimas) nustatoma data, kurią įsigalioja Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, pakeitimai.

6. Šalis gali nusiųsti papildomų pranešimų pagal 1 dalies b–t punktus, nusiųsdama depozitarui pranešimą. Šie pranešimai įsigalioja:

a) Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, sudarytai vien tik su valstybėmis ar jurisdikcijomis, kurios yra Konvencijos Šalys, kai depozitaras gauna papildomą pranešimą:

i) kai tai susiję su pranešimais dėl mokesčių, išskaitomų prie šaltinio, jeigu tokių mokesčių priežastis atsiranda kitų metų sausio 1 d. ar vėliau nuo tada, kai pasibaigia šešių kalendorinių mėnesių laikotarpis, prasidėjęs tą dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo papildomą pranešimą;

ii) kai tai susiję su pranešimais dėl visų kitų nuostatų, susijusių su mokesčiais, taikomais

mokestiniais laikotarpiais, prasidedantiems kitų metų sausio 1 d. ar vėliau nuo tada, kai pasibaigia šešių kalendorinių mėnesių laikotarpis, prasidėjęs tą dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo papildomą pranešimą;

b) kai tai susiję su Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, dėl kurios viena ar daugiau Susitariančiųjų Jurisdikcijų tampa šios Konvencijos Šalimi po dienos, kurią depozitaras gauna papildomą pranešimą: vėlesnę iš tų dienų, kurią Konvencija įsigalioja šioms Susitariančiosioms Jurisdikcijoms.

30 straipsnis

Vėlesni Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, pakeitimai

Šios Konvencijos nuostatos neprieštarauja jokiems vėlesniems Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, pakeitimams, dėl kurių Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos gali susitarti.

31 straipsnis

Šalių konferencija

1. Šalys gali sušaukti Šalių konferenciją, kad priimtų bet kokius sprendimus ar atliktų bet kokias funkcijas, kurių gali prireikti ar kurie gali būti tinkami pagal šios Konvencijos nuostatas.

2. Šalių konferenciją aptarnauja depozitaras.

3. Bet kuri Šalis gali pareikalauti sušaukti Šalių konferenciją, nusiųsdama depozitarui prašymą. Depozitaras praneša visoms Šalims apie bet kokią tokį prašymą. Tada depozitaras sušaukia Šalių konferenciją, jeigu prašymą per šešis kalendorinius mėnesius nuo tada, kai depozitaras praneša, kad jį gavo, palaiko trečdalis Šalių.

32 straipsnis

Aiškinimas ir įgyvendinimas

1. Bet kuris klausimas dėl Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostatų, pakeistų šia Konvencija, aiškinimo ar įgyvendinimo, sprendžiamas vadovaujantis Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, nuostata (-omis) (kuri (-ios) gali būti pakeista (-os) šia Konvencija), susijusia (-omis) su klausimų dėl Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, aiškinimo ar taikymo išsprendimu abipusio susitarimo būdu.

2. Bet kuri klausimą dėl šios Konvencijos aiškinimo ar įgyvendinimo gali spręsti Šalių konferencija, sušaukta vadovaujantis 31 straipsnio 3 dalimi (Šalių konferencija).

33 straipsnis

Pakeitimas

1. Bet kuri Šalis gali pasiūlyti šios Konvencijos pakeitimą pateikdama siūlomą pakeitimą depozitarui.

2. Šalių konferencija gali būti sušaukiama prireikus apsvarstyti siūlomą pakeitimą vadovaujantis 31 straipsnio 3 dalimi (Šalių konferencija).

34 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja pirmąją mėnesio dieną praėjus trims kalendoriniams mėnesiams nuo penktojo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo datos.

2. Kiekvienai signatarai, kuri ratifikuoja, priima ar patvirtina šią Konvenciją, po penktojo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimo datos, Konvencija įsigalioja pirmąją mėnesio dieną praėjus trims kalendoriniams mėnesiams nuo dienos, kurią tokia signatarė deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą.

35 straipsnis

Taikymas

1. Šios Konvencijos nuostatos taikomos kiekvienoje Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiojoje Jurisdikcijoje:

a) kai tai susiję su mokesčiais, išskaitomais prie šaltinio iš nerezidentams sumokėtų ar įskaitytų sumų, jeigu tokių mokesčių priežastis atsiranda kitų kalendorinių metų, prasidedančių šios Konvencijos įsigaliojimo kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai dieną arba vėliau, pirmąją dieną arba vėliau, atsižvelgiant į tai, kuri diena yra vėlesnė;

b) kai tai susiję su visais kitais Susitariančiųjų Jurisdikcijų imamais mokesčiais, mokesčiams, imamiems už mokestinius laikotarpius, prasidedančius praėjus šešių kalendorinių mėnesių laikotarpiui (ar trumpesniai laikotarpiui, jei visos Susitariančiosios Jurisdikcijos praneša depozitarui, kad ketina taikyti tokį trumpesnę laikotarpį) nuo vėlesnės iš datų, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai arba vėliau.

2. Šalis, vien tik norėdama pati taikyti 1 dalies a punktą ir 5 dalies a punktą, gali pasirinkti pakeisti „apmokestinamąjį laikotarpį“ „kalendoriniais metais“ ir atitinkamai praneša apie tai depozitarui.

3. Šalis, vien tik norėdama pati taikyti 1 dalies b punktą ir 5 dalies b punktą, gali pasirinkti pakeisti žodžius „mokestinius laikotarpius, prasidedančius praėjus [...] laikotarpiui arba vėliau“ žodžiais „mokestinius laikotarpius, prasidedančius kitų metų sausio 1 d. ar vėliau nuo tada, kai pasibaigia [...] laikotarpis“ ir atitinkamai praneša apie tai depozitarui.

4. Neatsižvelgiant į pirmesnes šio straipsnio nuostatas, 16 straipsnis (Abipusio susitarimo procedūra) įsigalioja pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos pareiškimo kompetentingam asmeniui pateikimo dieną, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai arba vėliau, atsižvelgiant į tai, kuri diena yra vėlesnė, išskyrus pareiškimus, kurie tą dieną nebuvo tinkami pateikti pagal Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, iki jos pakeitimo šia Konvencija, neatsižvelgiant į mokestinį laikotarpį, su kuriuo susijęs pareiškimas.

5. Kai tai susiję su nauja Sutartimi, kuriai taikoma Konvencija, atsiradusia papildžius pagal

29 straipsnio 5 dalį (Pranešimai) sutarčių, apie kurias turi būti pranešama pagal 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, sąrašą (Sąvokų aiškinimas), šios Konvencijos nuostatos kiekvienai Susitariančiajai Jurisdikcijai įsigalioja:

a) kai tai susiję su mokesčiais, išskaitomais prie šaltinio iš nerezidentams sumokėtų ar įskaitytų sumų, jeigu tokių mokesčių priežastis atsiranda kitų kalendorinių metų, prasidedančių praėjus 30 dienų nuo dienos, kai depozitaras praneša, kad gavo pranešimą dėl sutarčių sąrašo papildymo, ar vėliau; ir

b) kai tai susiję su visais kitais Susitariančiųjų Jurisdikcijų imamais mokesčiais, mokesčiai, imami už mokestinius laikotarpius, prasidedančius praėjus devyniems kalendoriniams mėnesiams (ar trumpesniam laikotarpiui, jei visos Susitariančiosios Jurisdikcijos praneša depozitarui, kad ketina taikyti tokį trumpesnį laikotarpį) nuo dienos, kai depozitaras praneša, kad gavo pranešimą dėl sutarčių sąrašo papildymo, ar vėliau.

6. Šalis gali pasilikti teisę taikyti 4 dalį savo Sutartims, kurioms taikoma Konvencija.

7. Šalis gali pasilikti teisę pakeisti:

i) 1 ir 4 dalyse įrašytus žodžius „vėliausią dieną, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai“; ir

ii) 5 dalyje įrašytus žodžius „dienos, kai depozitaras praneša, kad gavo pranešimą dėl sutarčių sąrašo papildymo“;

žodžiais „30 dienų nuo dienos, kurią depozitaras gauna paskutinį kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos, nustatančios 35 straipsnio 7 dalyje (Įsigaliojimas) nurodytą išlygą, pranešimą apie tai, kad ji užbaigė savo vidaus procedūras, būtinas šios Konvencijos nuostatomis įsigaliojantiems konkrečiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija“;

iii) 28 straipsnio (Išlygos) 9 dalies a punkte įrašytus žodžius „dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo išlygos atšaukimo ar pakeitimo pranešimą“; ir

iv) 28 straipsnio (Išlygos) 9 dalies b punkte įrašytus žodžius „vėlesnę iš tų dienų, kurią Konvencija įsigalioja šioms Susitariančiosioms Jurisdikcijoms“;

žodžiais „30 dienų nuo dienos, kurią depozitaras gauna paskutinį kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos, nustatančios 35 straipsnio 7 dalyje (Įsigaliojimas) nurodytą išlygą, pranešimą apie tai, kad ji užbaigė savo vidaus procedūras, būtinas išlygos atšaukimui ar pakeitimui įsigaliojantiems konkrečiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija“;

v) 29 straipsnio (Pranešimai) 6 dalies a punkte įrašytus žodžius „dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo papildomą pranešimą“; ir

vi) 29 straipsnio (Pranešimai) 6 dalies b punkte įrašytus žodžius „vėlesnę iš tų dienų, kurią Konvencija įsigalioja šioms Susitariančiosioms Jurisdikcijoms“;

žodžiais „30 dienų nuo dienos, kurią depozitaras gauna paskutinį kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos, nustatančios 35 straipsnio 7 dalyje (Įsigaliojimas) nurodytą išlygą, pranešimą apie tai, kad ji užbaigė savo vidaus procedūras, būtinas papildomam pranešimui įsigaliojantiems konkrečiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija“;

vii) 36 straipsnio (VI dalies įsigaliojimas) 1 ir 2 dalyse įrašytus žodžius „vėliausią dieną, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai“;

žodžiais „30 dienų nuo dienos, kurią depozitaras gauna paskutinį kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos, nustatančios 35 straipsnio 7 dalyje (Įsigaliojimas) nurodytą išlygą, pranešimą apie tai, kad ji užbaigė savo vidaus procedūras, būtinas šios Konvencijos nuostatomis įsigaliojti tai konkrečiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija“; ir

viii) 36 straipsnio (VI dalies įsigaliojimas) 3 dalyje įrašytus žodžius „dienos, kai depozitaras praneša, kad gavo pranešimą dėl sutarčių sąrašo papildymo“;

ix) 36 straipsnio (VI dalies įsigaliojimas) 4 dalyje įrašytus žodžius „dieną, kurią depozitaras praneša, kad gavo išlygos atšaukimo pranešimą“, „dieną, kurią depozitaras praneša, kad gavo išlygos pakeitimo pranešimą ir „dieną, kurią depozitaras praneša, kad gavo pranešimą apie prieštaravimo dėl išlygos atsiėmimą“; ir

x) 36 straipsnio (VI dalies įsigaliojimas) 5 dalyje įrašytus žodžius „dieną, kai depozitaras praneša, kad gavo papildomą pranešimą“

žodžiais „30 dienų nuo dienos, kurią depozitaras gauna paskutinį kiekvienos Susitariančiosios Jurisdikcijos, nustatančios 35 straipsnio 7 dalyje (Įsigaliojimas) nurodytą išlygą, pranešimą apie tai, kad ji užbaigė savo vidaus procedūras, būtinas šios VI dalies (Arbitražas) nuostatomis įsigaliojti tai konkrečiai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija“;

b) Šalis, nustatanti išlygą vadovaujantis a dalimi, depozitarui ir iškart kitai (-oms) Susitariančiajai (-osioms) Jurisdikcijai (-oms) praneša apie patvirtintą savo vidaus procedūrų užbaigimą.

c) jeigu viena ar daugiau Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiųjų Jurisdikcijų nustato išlygą pagal šią dalį, Konvencijos nuostatų, išlygos atšaukimo ar pakeitimo, papildomo pranešimo įsigaliojimas tai Sutarčiai, kuriai taikoma Konvencija, ar VI dalies (Arbitražas) įsigaliojimas visoms Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosioms Jurisdikcijoms reglamentuojamas šia dalimi.

36 straipsnis

VI dalies įsigaliojimas

1. Neatsižvelgiant į 28 straipsnio (Išlygos) 9 dalį, 29 straipsnio (Pranešimai) 6 dalį ir 35 straipsnio (Įsigaliojimas) 1–6 dalis, VI dalies (Arbitražas) nuostatos Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai įsigalioja:

a) kai tai susiję su Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui pateiktais pareiškimais (kaip nurodyta 19 straipsnio (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas) 1 dalies a punkte), dieną, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai arba vėliau, atsižvelgiant į tai, kuri diena yra vėlesnė; ir

b) kai tai susiję su pareiškimais, pateiktais Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui iki vėlesnės iš dienų, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai, dieną, kurią abi Susitariančiosios Jurisdikcijos pranešė depozitarui, kad pasiekė abipusį susitarimą pagal 19 straipsnio (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas) 10 dalį, kartu pranešdamos datą ar datas, kada tokie pareiškimai, vadovaujantis minėto abipusio susitarimo sąlygomis, bus laikomi pateiktais Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui (kaip nurodyta 19 straipsnio (Privalomas ir įpareigojantis arbitražas)

1 dalies a punkte).

2. Šalis gali pasilikti teisę taikyti VI dalį (Arbitražas) pareiškimui, pateiktam Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui iki vėlesnės iš datų, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai, tik tiek, kiek abiejų Susitariančiųjų Jurisdikcijų kompetentingi asmenys susitaria, kad minėta dalis bus taikoma tam konkrečiam pareiškimui.

3. Atsižvelgiant į naują Sutartį, kuriai taikoma Konvencija, atsiradusią papildžius pagal 29 straipsnio 5 dalį (Pranešimai) sutarčių, apie kurias turi būti pranešama pagal 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, sąrašą (Sąvokų aiškinimas), šio straipsnio 1 ir 2 dalyse pateikti žodžiai „vėlesnės iš datų, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai“, pakeičiami žodžiais „dienos, kai depozitaras praneša, kad gavo pranešimą dėl sutarčių sąrašo papildymo“.

4. Vadovaujantis 26 straipsnio (Suderinamumas) 4 dalimi nustatytos išlygos atšaukimas ar pakeitimas pagal 28 straipsnio (Išlygos) 9 dalį arba prieštaravimo dėl pagal 28 straipsnio (Išlygos) 2 dalį nustatytos išlygos atsiėmimas, dėl kurio dvi Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosios Jurisdikcijos tarpusavyje taiko VI dalį (Arbitražas), įsigalioja vadovaujantis šio straipsnio 1 dalies a ir b punktais, išskyrus tai, kad žodžiai „vėlesnės iš datų, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai“ atitinkamai pakeičiami žodžiais „dieną, kurią depozitaras praneša, kad gavo išlygos atšaukimo pranešimą“, „dieną, kurią depozitaras praneša, kad gavo išlygos pakeitimo pranešimą“ ar „dieną, kurią depozitaras praneša, kad gavo pranešimą apie prieštaravimo dėl išlygos atsiėmimą“.

5. Pagal 29 straipsnio (Pranešimai) 1 dalies p punktą pateiktas papildomas pranešimas įsigalioja vadovaujantis 1 dalies a ir b punktais, išskyrus tai, kad šio straipsnio 1 ir 2 dalyse pateikti žodžiai „vėlesnės iš datų, kurią ši Konvencija įsigalioja kiekvienai Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiajai Jurisdikcijai“, pakeičiami žodžiais „dienos, kai depozitaras praneša, kad gavo papildomą pranešimą“.

37 straipsnis

Pasitraukimas

1. Bet kuri Šalis gali bet kada pasitraukti iš šios Konvencijos, nusiųsdama depozitarui pranešimą.

2. Pasitraukimas vadovaujantis 1 dalimi įsigalioja dieną, kai depozitaras gauną pranešimą. Šiai Konvencijai įsigaliojus visoms Sutarties, kuriai taikoma Konvencija, Susitariančiosioms Jurisdikcijoms, iki Šalies pasitraukimo iš Konvencijos įsigaliojimo datos, ta Sutartis, kuriai taikoma Konvencija, yra pakeičiama šia Konvencija.

38 straipsnis

Ryšys su protokolais

1. Ši Konvencija gali būti papildyta vienu ar daugiau protokolų.
2. Kad valstybė ar jurisdikcija taptų protokolo šalimi, ji taip pat turi būti šios Konvencijos Šalis.

3. Protokolas šios Konvencijos Šaliai neprivalomas, nebent vadovaujantis protokolo nuostatomis ji tampa protokolo šalimi.

39 straipsnis

Depozitaras

1. Šios Konvencijos ir bet kokių vadovaujantis 38 straipsniu (Ryšys su protokolais) sudarytų protokolų depozitaras yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos generalinis sekretorius.

2. Depozitaras per vieną kalendorinį mėnesį praneša Šalims ir signatarėms apie:

a) bet kokią Konvencijos pasirašymą vadovaujantis 27 straipsniu (Pasirašymas ir ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas);

b) bet kokio ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento deponavimą vadovaujantis 27 straipsniu (Pasirašymas ir ratifikavimas, priėmimas ar patvirtinimas);

c) bet kokią išlygą ar išlygos atšaukimą arba pakeitimą kita išlyga vadovaujantis 28 straipsniu (Išlygos);

d) bet kokią vadovaujantis 29 straipsniu (Pranešimai) pateiktą pranešimą ar papildomą pranešimą;

e) bet kokią vadovaujantis 33 straipsniu (Pakeitimai) siūlomą šios Konvencijos pakeitimą;

f) bet kokią pasitraukimą iš Konvencijos pagal 37 straipsnį (Pasitraukimas);

g) bet kurį kitą su šia Konvencija susijusį pranešimą.

3. Depozitaras tvarko ir užtikrina viešą prieigą prie sąrašų, kuriuose pateikiama:

a) Sutartys, kurioms taikoma Konvencija;

b) Šalių nustatytos išlygos; ir

c) Šalių pateikti pranešimai.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 2016 metų lapkričio 24 dieną Paryžiuje anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir vienu egzemplioriumi deponuojami Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos archyvuose.